

eul_wid: pqo-ab

Λέων ὁ Κωνσταντινουπολίτης · Leo of Constantinople

Overview of Medicine

Σύνοψις Ἱατρικῆς

Period: Ῥωμαϊκὴ [Roman](#)
Dialect: Κοινὴ [Koine](#) ([phi](#), [frg](#))
Domain: Φιλοσοφία [Philosophy](#)
Format: Πραγματεία [Treatise](#)

- ^{p t} ΛΕΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΚΑΙ ἹΑΤΡΟΥ ΣΥΝΟΨΙΣ ἹΑΤΡΙΚΗΣ. — — Κεφάλαια τοῦ πρώτου λόγου.
- ^{p 1 (t)} α' Προοίμιον. β' περὶ πυρετοῦ. γ' περὶ πυρετοῦ συνόχου καὶ συνεχοῦς. δ' περὶ διαλειπόντων. ε' περὶ τριταίου. ς' περὶ διπλοῦ τριταίου. ζ' περὶ ἀμφημερινοῦ. η' περὶ τεταρταίου. θ' περὶ συνόχου. ι' περὶ ἡμιτριταίου. ια' περὶ πεμπταίου, ἑκταίου, ἑβδομαίου καὶ τῶν τοιούτων. ιβ' περὶ ἡπιάλου. ιγ' περὶ ληθάργου. ιδ' περὶ ἐλώδους πυρετοῦ καὶ τυφώδους καὶ κρυμώδους. ιε' περὶ ῥίγους ἀνεκθερμάντου. ις' περὶ ἐκτικῶν πυρετῶν. ιζ' περὶ μαρασμοῦ τοῦ ἀπλῶς λεγομένου. ιη' περὶ περιφρυγοῦς μαρασμοῦ. ιθ' περὶ τοῦ ἐκ νόσου γήρωος. κ' περὶ ἐφημέρου. κα' περὶ ἐφημέρου πολυημέρου. Κεφάλαια τοῦ δευτέρου λόγου. ^[20]
- ^{p 2 (t)} α' Περὶ κεφαλαλγίας. β' περὶ κεφαλαίας. γ' περὶ ἡμικρανίας. δ' περὶ σκοτωματικῶν. ε' περὶ ἀποπληξίας. ς' περὶ ἐπιληψίας. ζ' περὶ κάρου. η' περὶ κώματος. θ' περὶ κατόχου. ι' περὶ ἀγρύπνου κώματος. ια' περὶ φρενίτιδος. ιβ' περὶ παραφροσύνης. ιγ' περὶ μελαγχολίας. ιδ' περὶ μανίας. ιε' περὶ μνήμης ἀπωλείας. ις' περὶ παρέσεως. ιζ' περὶ σπασμοῦ. ιη' περὶ ἐμπροσθοτόνου καὶ ὀπισθοτόνου καὶ τετανοῦ. ιθ' περὶ τρόμου. κ' περὶ παλμοῦ. κα' περὶ φρίκης καὶ κλόνου καὶ ῥίγους. κβ' περὶ σκορδινησμοῦ καὶ χάσσης. Κεφάλαια τοῦ τρίτου λόγου. ^[20]
- ^{p 3 (t)} α' Περὶ ὀφθαλμῶν. β' περὶ ὀφθαλμίας. γ' περὶ φλεγμονῆς. δ' περὶ ἐπιφορᾶς. ε' περὶ ξηροφθαλμίας. ς' περὶ ψωροφθαλμίας. ζ' περὶ φθίσεως. η' περὶ τραχωμάτων. θ' περὶ συκώσεως. ι' περὶ χαλαζίων. ια' περὶ κριθῆς. ιβ' περὶ λιθιάσεως. ιγ' περὶ φθειριάσεως. ιδ' περὶ τριχιάσεως. ιε' περὶ φαλαγγώσεως. ις' περὶ πτώσεως. ιζ' περὶ παραλύσεως. ιη' περὶ ἐγκανθίδων. ιθ' περὶ ῥυάδων. κ' περὶ πτερυγίου. κα' περὶ προσφύσεως. κβ' περὶ αἰγίλωπος. κγ' περὶ ὑποσφαγμάτων. κδ' περὶ χημώσεως. κε' περὶ ἀργέμου. κς' περὶ νεφελίου. κζ' περὶ ἀχλύος. κη' περὶ λευκωμάτων. κθ' περὶ ὑποπύου. λ' περὶ βοθρίου. λα' περὶ μυιοκεφάλου. λβ' περὶ σταφυλωμάτων. λγ' περὶ ὑποχύσεως. λδ' περὶ πλατυκορίας. λε' περὶ γλαυκώσεως. λς' περὶ συγχύσεως. λζ' περὶ συμπτώσεως. λη' περὶ παρεμπτώσεως. λθ' περὶ νυκτάλωπος. μ' περὶ ἐκτροπίου. μα' περὶ ὕδατίδων. μβ' περὶ ὑπωπίων. Κεφάλαια τοῦ τετάρτου λόγου. ^[40]
- ^{p 4 (t)} α' Περὶ ὀζαινῶν. β' περὶ πολύπων. γ' περὶ τῶν ἐν ὠτί. δ' περὶ ἄφθης. ε' περὶ παρουλίδος. ς' περὶ ἀντιάδων. ζ' περὶ φλεγμονῆς παρισθμίων. η' περὶ φλεγμονῆς τοῦ γαργαρεῶνος. θ' περὶ κορύζης καὶ κατάρρου. ι' περὶ συνάγχης καὶ παρασυνάγχης. ια' περὶ κυνάγχης καὶ παρακυνάγχης. ιβ' περὶ δυσπνοίας. ιγ' περὶ ὀρθοπνοίας. ιδ' περὶ ἀσθματικῶν. ιε' περὶ ἀφωνίας. ις' περὶ πνευμονίας.

ιζ' περι φθίσεως. ιη' περι αίματος ἀναγωγῆς. ιθ' περι πλευρίτιδος. κ' περι ἐμπυημάτων. κα' περι παθῶν τῆς καρδίας. Κεφάλαια τοῦ πέμπτου λόγου. ^[20]

p 5 (t) α' Περι ἀνωρεξίας. β' περι βουλίμου. γ' περι κυνῶδους ὀρέξεως. δ' περι λυγγός. ε' περι ἄσης. ζ' περι ἀπεψίας. ζ' περι χολερᾶς. η' περι λειεντερίας. θ' περι δυσεντερίας. ι' περι αίματηρᾶς δυσεντερίας. ια' περι αίμορροϊδων. ιβ' περι τεινεσμοῦ. ιγ' περι κωλικῶν διαθέσεων. ιδ' περι εἰλεοῦ. ιε' περι στρόφων καὶ βορβορυγμῶν. ις' περι ἐλμίνθων. ιζ' περι προπτώσεως ἀρχοῦ. ιη' περι ἐξοχάδων. ιθ' περι διατρήσεως ἐν τῷ δακτυλίῳ. κ' περι ἀκουσίου διαχωρήσεως. κα' περι φλεγμονῆς καὶ σκίρρου ἐν τῷ ἥπατι. κβ' περι σπληνὸς σκίρρουμένου. κγ' περι ὑδέρου. κδ' περι ἰκτέρου. κε' περι ἐλεφαντιάσεως. Κεφάλαια τοῦ ἕκτου λόγου. ^[25]

p 6 (t) α' Περι λιθιάσεως. β' περι τριχιάσεως νεφροῦ. γ' περι διαβήτου. δ' περι ἰσχουρίας. ε' περι στραγγουρίας. ζ' περι δυσουρίας. ζ' περι ἀκουσίου οὐρήσεως. η' περι γονορροίας. θ' περι πριαπισμοῦ. ι' περι βουβωνοκῆλης. ια' περι ἐντεροκῆλης. ιβ' περι ὑγροκῆλης. ιγ' περι πνευματοκῆλης. ιδ' περι κισσοκῆλης. ιε' περι σαρκοκῆλης. ις' περι ἐποχῆς ἐμμήνων. ιζ' περι γυναικείου ροῦ. ιη' περι ὕστερικῆς ἀπνοίας. ιθ' περι κίττης. κ' περι ἀναδρομῆς. κα' περι ἀτρήτων. κβ' περι προπτώσεως μήτρας. κγ' περι μύλης. Κεφάλαια τοῦ ἑβδόμου λόγου. ^[20]

p 7 (t) α' Περι φλεγμονῆς. β' περι ἐρυσιπέλατος. γ' περι ἔρπητος. δ' περι σκίρρου. ε' περι οἰδήματος. στ' περι ἀποστήματος. ζ' περι ἄνθρακος. η' περι δοθιῶνος. θ' περι βουβῶνος. ι' περι ἀρθρίτιδος, ποδάγρας καὶ ἰσχιάδος. ια' περι στεατώματος. ιβ' περι ἀθηρώματος. ιγ' περι μελικηρίδος. ιδ' περι ἀκροχορδόνων. ιε' περι λέπρας. ις' περι μυρμηκιάς. ιζ' περι λιχῆνος. ιη' περι ψώρας. ιθ' περι ἄλφων. κ' περι ἄλωπεκίας καὶ ὀφιάσεως. κα' περι κισσοῦ. κβ' περι νύγματος καὶ νευροτρώτου. κγ' περι σπάσματος καὶ ῥήγματος. κδ' περι κατάργματος. κε' περι ἐμβυρσώματος. κς' περι ἐξαρθρώματος καὶ παραρθρώματος. ΛΕΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΗΣ ΊΑΤΡΙΚΗΣ. ^[25]

t 1 — — — ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ Οὐχ ἅπαξ, οὐδὲ δις, ἀλλὰ καὶ πολλάκις ἤτησάς με, γνησιώτατε Γεώργιε, ὅσα φοιτῶν ἐν ταῖς διατριβαῖς μεμάθηκας ἱατρικὰ θεωρήματα, ταῦτά σοι διὰ βραχέων ἐπελθεῖν ὑπομνήσεως ἔνεκα. ^[1]

1 1 (t) Ἐγὼ δὲ ταῖς τῶν φίλων ἐτοίμως ὑπακούων αἰτήσεσι πειράσομαί σοι πᾶσαν, ὡς εἶπεῖν, τὴν ἱατρικὴν ἐπελθεῖν, πάσης μὲν συντομίας ὁμοῦ καὶ σαφηνείας ἐπιμελούμενος, μηδὲν κατὰ δύναμιν τῶν ἀναγκαίων ὑπερορῶν· γελοῖον γὰρ ἀναμιμνήσκειν ἐθέλοντα ἀσαφῶς καὶ μὴ διὰ πολλῶν ἐρμηνεύειν τὰ πράγματα. Ἐκαστον τοίνυν τῶν παθημάτων ἐκθέμενος πρῶτον, μετὰ ταῦτα τὰς αἰτίας ὑπαγορεύσω σαφῶς· δεύτερον δὲ τὰ σημεῖα δι' ὧν ῥαδίως γνωσθήσεται τρίτον τὴν θεραπείαν, δι' ἣν ἅπαντα κατὰ τὴν τέχνην σπουδάζομεν. Ἄρξομαι δὲ ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν· ὁμοιομερῇ δὲ καλῶ τὰ κατὰ δυσκρασίαν νοσήματα· κἂν τούτοις ἐκεῖνα προτάξω τὰ καθ' ὅλον τὸ σῶμα συμβαίνοντα· αὐθις δὲ τὰ καθ' ἕκαστον μόριον συνιστάμενα. Περι Πυρετοῦ ὅ . ^[15]

1 2 (t) Πυρετὸς ὀνομάζεται ἢ παρὰ φύσιν ἐκ τῆς καρδίας ἐπὶ τὸ πᾶν σῶμα φερομένη θερμασία· τούτου δὲ διαφοραὶ πολλαί. Περι πυρετοῦ συνόχου καὶ συνεχοῦς . ^[3]

1 3 (t) Συνεχὴς πυρετὸς, πυρετὸς ἐστὶν ὁ μὴ ἔχων διάλειμμα τῆς θερμασίας, ὅφρ' ἐσιν δὲ μόνον καὶ μειοπυρεξίαν ἐν ταῖς παρακμαῖς τῶν παροξυσμῶν ποιούμενος. Σύνοχος δὲ ὁ μηδεμίαν μειοπυρεξίαν ἔχων. Τούτων δὲ τρία εἶδη τὰ σύμπαντα ἀκμαστικοῦ, παρακμαστικοῦ, ἐπακμαστικοῦ. Ἔστι μὲν οὖν ὁ ἀκμαστικὸς ὁ τὴν αὐτὴν ἔχων θερμασίαν ἀπ' ἀρχῆς ἕως πέρατος, παρακμαστικὸς δὲ ὁ αἰεὶ μειουμένην ἔχων τὴν θερμασίαν, ἐπακμαστικὸς δὲ ὁ αἰεὶ αὐξανομένην. Γίνονται δὲ οἱ σύνοχοι καὶ οἱ συνεχεῖς πάντες ἔσω τῶν ἀγγείων τῆς ὕλης σηπομένης τε καὶ ζεούσης· καὶ δεῖ σχεδὸν ἐπὶ πάντων καὶ μάλιστα τῶν συνόχων φλεβοτομεῖν, ἐὰν μὴδὲν ἀντιπράττη, καθάπερ ἐν τῷ θ' τῆς θεραπευτικῆς Γαληνὸς διατάσσεται· ἔστιν δ' ὅτε

καὶ ψυχρὸν ὕδωρ μετὰ πέψιν παρέχομεν, καὶ μάλιστα εἰ μὴ μόριον ἀσθενὲς ὑπόκειται· τρέφειν δὲ δεῖ τὰς ὑγρὰς τροφὰς, οἷον πτισάνην θριδακίνην. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν συνεχῶν ἐν ταῖς παρακμαῖς· ἐπὶ δὲ τῶν συνόχων ἐν τῇ εὐκράτῳ ὥρᾳ τῆς ἡμέρας, ἢ ὅτ' εἴθιστο τρέφεσθαι ἐν τῷ ὑγιαίνειν ὁ ἄνθρωπος, καὶ λούειν κατὰ πέψιν. τὰ δὲ οὖρα ἐκ δριμέων εἰ σύμμετρα γένοιτο καὶ ὑπόστασιν σχοίη, καὶ οἶνον παρέχειν· καθόλου γὰρ ἴσθι ὅτι ὁ αὐτὸς καιρὸς λουτροῦ καὶ οἶνου καθέστηκεν, ὥς ἐν τῇ θεραπευτικῇ εἴρηται. Περὶ διαλειπόντων ν . ^[23]

1 4 (τ) Διαλείποντες πυρετοὶ λέγονται οἱ τὴν θερμασίαν ἀεὶ μὴ ἔχοντες· γίνονται δὲ ἔξω τῶν ἀγγείων τῆς ὕλης σηπομένης καὶ πολλὰς ἔχουσι τὰς διαφοράς. Περὶ τριταίου ν . ^[3]

1 5 (τ) Τριταῖός ἐστι διαλείπων πυρετὸς καὶ διὰ μιᾶς ἡμέρας εἰσβάλλον, γίνεται δὲ ἐπὶ χολῇ ξανθῇ σηπομένη ἔξω τῶν ἀγγείων· σημεῖα δὲ ἔχει ταῦτα· φρίκην ἐν τῇ εἰσβολῇ, ἰδρώτα μετὰ τὸν παροξυσμὸν, χολῆς ἔμετον, δίψαν, τραχύτητα γλώττης καὶ μέλανσιν, δυσφορίαν καὶ πολλὴν ζέσιν, οὖρα δριμέα καὶ λεπτὰ καὶ χολώδη καὶ ἀνυπόστατα, σφυγμὸν μέγαν καὶ ταχὺν καὶ πυκνόν. συμβαίνει δὲ τοῖς νεωτέροις καὶ ἀκμᾶζουσι καὶ ἐν θέρει καὶ θερμοῖς ἐδέσμασι χρωμένοις. Θεραπεύειν δὲ, εἰ μὲν πολλὴ καὶ λεπτὴ χολή, σκαμωνίαν παρέχων ἢ τι τοιοῦτον· εἰ δὲ μὴ γε ζηματίοις ἀψινθίου καὶ ἀνήθου καὶ σελίνου ἢ πολυτρίχου καὶ τῶν τοιούτων, καὶ ὑγρᾷ τροφῇ χρᾶσθαι· ἐνταῦθα δὲ καὶ πρὸ πέψεως λούειν καὶ οἶνον διδόναι καθὼς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν πρὸς Γλαύκωνα Γαληνὸς διατάσσεται. Περὶ διπλοῦ τριταίου ν . ^[15]

1 6 (τ) Ἦστι δὲ ὅτε δύο τριταῖοι καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρες συνέρχονται καὶ δῆλον ὅτι τὰ αὐτὰ αἷτια καὶ γνωρίσματα καὶ θεραπείας ἔχουσιν, ὥσπερ καὶ διπλοῦς ἀμφημερινὸς καὶ τεταρταῖος· ἀνάπτονται δὲ ἐξ ἄλλου καὶ ἄλλου μορίου· οὐδὲν γὰρ κωλύει καὶ ἐν πολλοῖς μορίοις σαπῆναι τὴν χολήν. Περὶ ἀμφημερίνο ὦ . ^[6]

1 7 (τ) Ἀμφημερινός ἐστι διαλείπων πυρετὸς καὶ καθ' ἡμέραν εἰσβάλλον καὶ ἔχει τὸν παροξυσμὸν δέκα ἢ εἴκοσιν ὥρων. γίνεται δὲ ἐπὶ φλέγματι σηπομένῳ ἔξω τῶν ἀγγείων καὶ μάλιστα ἐπὶ κακοπραγίᾳ στομάχου· σημεῖα δὲ ἔχει τάδε· περίψυξις τῶν ἄκρων ἐν τῇ εἰσβολῇ, οὐδὲ γὰρ φρίκη, φλέγματος ἔμετος· οὐκέτι δίψα, οὐδὲ πολλὴ ζέσις· οἱ σφυγμοὶ μικρότεροι τῶν τριταίων· οὖρα ἢ λεπτὰ καὶ λευκὰ, ἢ ἐρυθρὰ καὶ παχέα καὶ θολερὰ ὥς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν πρὸς Γλαύκωνα εἴρηται. Συμβαίνει δὲ οὗτος ὁ πυρετὸς γυναιξὶ καὶ παιδίῳ, ἢ εὐνούχοις, ἢ ἀργοῖς· ἢ δὲ θεραπεία· πρῶτον μὲν ζηματίοις χρῶν ἐν χειμῶνι λεπτυντικοῖς, οἷον σελίνου καὶ ἀδιάντου [καὶ πολυτρίχου], εἴτα ὀξυμέλιτι ἀπλῶ μετὰ ραφανίδων, εἴτα καθαρσίῳ δι' ἐλλαβόρου λευκοῦ, ἢ κολοκυνθίδος, ἢ ἀγαρικοῦ καὶ τῶν τοιούτων. Τροφή δὲ λεπτυντικωτέρα· ἐν γὰρ τῇ πτισάνῃ μιγνύειν δεῖ ὄξους, ἢ κυμίνου, ἢ πεπέρεως· λούειν δὲ μετὰ πέψιν· χρόνιον δὲ ἐστὶ τὸ νόσημα. Περὶ τεταρταίου ν . ^[18]

1 8 (τ) Ὁ δὲ τεταρταῖος πυρετὸς ἐστὶ διαλείπων διὰ δύο ἡμέρας εἰσβάλλον, ἐπὶ μελαγχολικῷ χυμῷ σηπομένῳ συνιστάμενος ἔξω τῶν ἀγγείων. σημεῖα δὲ ἔχει ταῦτα· ῥίγος ἐν τῇ εἰσβολῇ, σφυγμὸν ἀραιὸν, οὖρα λεπτὰ καὶ λευκὰ, ἢ μέλανα καὶ παχεῖαν ὑπόστασιν ἔχοντα. ὥς ἐπίπαν δὲ σπληνικοὶ εἰσὶν οἱ ἔχοντες τὸν τεταρταῖον καὶ μέλαν ἔχουσι τὸ χρῶμα. Συμβαίνει δὲ τοῖς παρακμᾶζουσι καὶ ὀσπριοφαγοῦσιν ἢ ταρίχια ἐσθίουσιν ἐν ὥρᾳ φθινοπωρινῇ. Ἡ δὲ θεραπεία· πάλιν κατ' ἀρχὰς ζεμάτια λεπτυντικά· μετὰ δὲ πέψιν ἢ θηριακὴ θαυμαστῶς τούτους ἀπαλλάττει καὶ τὸ διὰ τοῦ Κυρηναϊκοῦ ὁποῦ, οὐπὲρ μέμνηται ὁ Γαληνὸς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν πρὸς Γλαύκωνα, καὶ τὸ διοσπολητικὸν φάρμακον. λουτροῦ δὲ εἰ δυνατόν παντελῶς εἴργειν αὐτοὺς ἄρκουμένους ταῖς τρίψεσιν· ὠφελεῖ δὲ αὐτοὺς καὶ ἡ ἄλλη τῶν ταριχευτῶν ἰχθύων, ὥς εἴρηται ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ· χρονιώτατον δὲ τὸ νόσημα καὶ πάννυ κινδυνώδες. Περὶ συνόχο ν . ^[15]

1 9 (τ) Εἴρηται καὶ ἀνωτέρω περὶ τούτου· συνίσταται δὲ ἐπὶ ζέσει τοῦ αἵματος καὶ σήψει, ὥς ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ διαφορᾶς τῶν πυρετῶν, δεῖ δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι ὅτι ὅσοι διαλείποντές εἰσι

πυρετοὶ τοσοῦτοί εἰσι καὶ συνεχεῖς οἷον τριταῖος συνεχῆς, ὃς καὶ καῦσος λέγεται· ἀμφημερινὸς συνεχῆς· τεταρταῖος συνεχῆς· καὶ εἴρηται περὶ τούτων ἀνωτέρω. Περὶ ἡμιτριταίου υ . ^[7]

1 10 (τ) ^[τ²] Ὁ ἡμιτριταῖος πυρετὸς σύνθετός ἐστιν ἐκ συνεχοῦς ἀμφημερινοῦ καὶ διαλείποντος τριταίου· ὡς εἴρηται ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ διαφορᾶς πυρετῶν· καὶ δήλη αὐτῶν καὶ ἡ θεραπεία ἐκ τῶν ἀπλῶν, τοῦ τριταίου, λέγω δὴ, καὶ τοῦ ἀμφημερινοῦ. Περὶ πεμπταίου υ , ἑκταίου υ , ἑβδομαίου καὶ τῶν τοιούτων υ .

1 11 (τ¹) Ὁ μὲν Ἱπποκράτης βούλεται εἶναι πεμπταῖον πυρετὸν, καὶ ἑκταῖον, καὶ ἑβδομαῖον· ὁ δὲ Γαληνὸς ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς περὶ διαφορᾶς πυρετῶν οὐ δέχεται, λέγων ὅτι· οὐκ ἰστόρησ α. Περὶ ἡπιάλο υ . ^[1]

1 12 (τ) Ἡπιάλός ἐστι συνθετόν τι πάθος ἐκ πυρετοῦ καὶ ψύξεως συνιστάμενον ἐπὶ ἡμισαπεῖ φλέγματι ὡς ἅμα καὶ πυρέττειν καὶ ῥιγοῦν τὸν κάμνοντα. Θεραπεύεται δὲ ὥσπερ ὁ ἀμφημερινός. Περὶ ληθάργο υ . ^[4]

1 13 (τ) ^[τ²] Ληθάργός ἐστι πυρετὸς ὁμοῖος τῷ ἡπιάλῳ· διαφέρει δὲ ὅτι ἐπὶ τοῦ ληθάργου τὸ ἡμισαπὲς φλέγμα ἐν τῇ κεφαλῇ ἐστι. Περὶ ἐλώδους πυρετοῦ καὶ τυφώδους καὶ κρυμώδους καὶ λιπυρίου υ .

1 14 (τ¹) Τούτων μέμνηται ὁ Γαληνὸς τῆς περὶ διαφορᾶς πυρετῶν ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ· ἔστι δὲ ἐλώδης πυρετὸς ὁ μετὰ πολλῆς ὑγρότητος ἀποβρεχούσης τὸ σῶμα, ὥσπερ τὰ ἔλκη. τυφώδης δὲ ὁ ἐν βάθει ἔχων τὴν θερμασίαν κεκρυμμένην καὶ ὑποτετυφωμένην, δίκην φλογός· κρυμώδης δὲ ὁ τὸ μὲν βάθος ἔχων καιόμενον, τὰ δὲ ἄκρα κρυμώδη, καὶ ψυχρὰ, δίκην κρυστάλλου· διὸ καὶ ὀλέθριος ὁ αὐτὸς δὲ τούτῳ ἐστὶ καὶ ὁ λιπυρίας· ἐπὶ δὲ τούτων πάντων κοινὴ ἐστὶν ἡ θεραπεία, εἰ ὅλως καὶ σώζεται ὁ κάμνων. Περὶ ῥίγους ἀνεκθερμάντο υ . ^[11]

1 15 (τ) Ἀνεκθερμάντον ῥίγός ἐστιν ὡς εἴρηται ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν περὶ αἰτίας, ὅταν μόνον ῥιγῶσιν, οὐκ ἔτι δὲ πυρέττουσιν. σπάνιον δὲ τὸ πάθος, ὅθεν Ἱπποκράτης οὐδὲ ἰστόρησεν. Ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἐπὶ χυμοῖς πυρετῶν. εἰσὶ δὲ ἄλλοι ἐπὶ τοῖς στερεοῖς, οἱ λεγόμενοι ἐκτικοί· ἄλλοι δὲ ἐπὶ πνεύμασιν, οἱ λεγόμενοι ἐφημερινοί. Περὶ ἐκτικῶν πυρετῶν υ . ^[7]

1 16 (τ) Τρεῖς εἰσὶν αἱ τούτων διαφοραὶ, ἐκτικὸς οὗτος λεγόμενος ἀπλῶς, μαρασμός, περιφρυγῆς μαρασμός· οὗτος οὐ πάνυ χαλεπὸς ὁ πυρετός· μεταπίπτει δὲ ἀπὸ τοῦ καύσου· σημεῖα δὲ ἔχει· πρῶτον μὲν καὶ θαυμαστὸν, τὸ μετὰ τὴν τροφὴν θερμαίνεσθαι τὸ σῶμα ὑγραινόμενον· ὥσπερ γὰρ ἡ ἄσβεστος βρεχομένη ἐλέγχει τὴν ἐν αὐτῇ θερμασίαν πάλιν ψυχρὰ φαινομένη, οὕτως συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῶν ἐκτικῶν· τὸ γὰρ σῶμα ὑπὸ τῆς τροφῆς ὑγραινόμενον καὶ τῶν λουτρῶν ἐξάπτεται μᾶλλον· ἐπὶ τούτων τὰ οὔρα ἄπεπτα καὶ λευκὰ, ὁ σφυγμὸς μικρὸς, τὸ σῶμα ξυλῶδες καὶ κατάξηρον ὡς βύρσα· ἡ δὲ θεραπεία· λούειν καὶ βάπτειν ψυχρῷ ὕδατι· ἔστι δ' ὅτε καὶ πίνειν ψυχρὸν παρέχομεν ὕδωρ εἰ μὴ τι μόριον ἀσθενὲς ὑπόκειται· εἰ πάνυ ἰσχνὸν τὸ σῶμα καὶ γάλα παρέχομεν γυναικεῖον, ἢ ὄνειον, ὡς ἐν τῷ ἑβδόμῳ λόγῳ τῆς θεραπευτικῆς Γαληνὸς διατάσσεται. Περὶ μαρασμοῦ τοῦ ἀπλῶς λεγομένου υ . ^[16]

1 17 (τ) Καὶ οὗτος ἐκτικὸς ἐστὶν ἐπιτεταμένος καὶ πολλὴν ἔχων τὴν θερμότητα καὶ ἰσχνότητα, ὡς μηδὲ δεῖσθαι ἄλλων σημείων, ὥς φησι Γαληνός, καὶ παιδίῳ γνώριμός ἐστιν· ἡ δὲ θεραπεία ἡ αὕτη. Περὶ περιφρυγοῦς μαρασμοῦ υ . ^[4]

1 18 (τ) Καὶ οὗτος ἐκτικὸς ἐστὶν, ἐπιτεταμένος, χαλεπὸς καὶ ἀνίατος· διὸ οὐδὲ δεῖ λέγειν τι περὶ αὐτοῦ, ὅστέα γὰρ καὶ δέρμα μόνον ἔχουσιν οἱ τοιοῦτοι. Περὶ τοῦ ἐκ νόσου γήρω ς . ^[1]

1 19 (τ) Ἐκ νόσου γήρας ὀνομάζει Φίλιππος, ὡς φησιν ὁ συγγραφεὺς πανταχοῦ, ὅταν ἔχων τις ἐκτικὸν ἢ καῦσον διὰ τὴν πολλὴν ζέσιν προσενέγκηται ὕδωρ ψυχρὸν πολὺ, καὶ σβέση μὲν τὸν πυρετὸν, καταψύξη δὲ τὸ ὅλον σῶμα, ὡς λοιπὸν γεροντικὴν ἔξιν ἔχειν καὶ ὀλίγων ἐτῶν ὑπάρχει. Οὗτοι

μὲν οἱ ἐπὶ στερεῶν σωμάτων ἐπὶ πνεύμασι τῶν λεγομένων ἐφημέρων . Περὶ ἐφημέρου υ . ^[8]

1 20 (τ) Ὁ ἐφήμερος εὐτελής ἐστι πυρετὸς μίαν ἡμέραν κρατῶν· γίνεται δὲ ἐπὶ θυμοῖς καὶ λύπαις, ἢ φροντίσιν, ἢ κόποις, ἢ ἡλιοκαΐαις καὶ τοῖς τοιούτοις· ὅθεν καὶ τὰ οὖρα ἐπὶ αὐτῶν κατὰ φύσιν ἐστὶ καὶ ὁ σφυγμὸς, ὡς νομίζειν σχεδὸν μηδὲν νοσεῖν. Ἡ δὲ θεραπεία· μετὰ τὸν παροξυσμὸν ἢ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ παροξυσμῷ ἐπὶ λουτρὸν φέρειν τὸν κάμνοντα καὶ ἀλείφειν καὶ λούσαντα τρέφειν, εἴτα ἐπὶ τὰ συνήθη ἀπολύειν. Περὶ ἐφημέρου πολυήμερου υ . ^[8]

1 21 (τ) Ἔστιν ὅτε ἐφήμερος οὐ μίαν ἡμέραν κρατεῖ, ἀλλὰ καὶ τρεῖς, ἢ καὶ τέσσαρας καὶ λέγεται πολυήμερος· τὰ δὲ αἷτια τὰ αὐτὰ καὶ ἡ θεραπεία. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ πάντων τῶν πυρετῶν, ἐν οἷς τὸ τέλος τοῦ πρώτου λόγου. — — — Τὰ δὲ καθ' ἕκαστον μόριον συμβαίνοντα πάθη κατάλοιπον ὑφηγήσασθαι· ἄρξομαι δὲ ἐκ τῆς κεφαλῆς, ἐπειδὴ τὴν ἀνωτέρω θέσιν ἀπέλιπε καὶ τιμίαν. ^[6]

2 1 (τ) Περὶ κεφαλαλγίας ς . Κεφαλαλγία ἐστὶν ὁδύνη γινομένη κατὰ τὴν κεφαλὴν· πολλὰς δὲ τὰς κατὰ μέρος ἔχει διαφοράς· ἢ γὰρ βάρους αἰσθάνονται οἱ κάμνοντες καὶ δεῖ κενῶσαι μὲν τὸ ὅλον σῶμα, ἢ φλεβοτόμῳ, τέμνοντας τὴν κεφαλικὴν καὶ ὠμιαίαν λεγομένην φλέβα, ἢ καθαρσίῳ παρέχοντας τὴν ἱερὰν λογαδίου. εἴτα λοιπὸν ἀποφλεγματισμοῖς χρῆσθαι δι' ἐψήματος καὶ ὄξους καὶ ἀγριοσταφίδος καὶ τῶν τοιούτων. Οὕτως μὲν ἐὰν βάρους αἰσθάνωνται. εἰ δὲ διατάσεως ὑπὸ πνευμάτων, τὴν γαστέρα δεῖ τονῶσαι παρέχοντα τὴν ἱερὰν Γαληνοῦ, ἥντινα πικρὰν καὶ δι' ἄλωγος ὀνομάζουσιν. εἰ δὲ δήξεως αἰσθάνονται οἱ κεφαλαλγοῦντες καὶ οἶον θερμότητος, δεῖ καθαίρειν μὲν τὴν χολὴν, λούειν δὲ συνεχῶς καὶ ἀλείφειν ῥοδίνῳ, ἢ καὶ ὀμφακίνῳ πεπλυμένῳ. εἰ δὲ ψύξεως καὶ νάρκης αἰσθάνονται, ἀνηθελαίῳ θερμῷ καὶ τοῖς τοιούτοις ὑπαλιπτέον. Περὶ κεφαλαίας ς . ^[16]

2 2 (τ) Κεφαλαία ἐστὶν, ὡς φησι Γαληνὸς ἐν τῷ τρίτῳ τῆς διαγνωστικῆς, χρονία καὶ ὀδυνηρὰ διάθεσις τῆς κεφαλῆς γινομένη ὡς ἐπίπαν ἐπὶ φλεγμονῇ τῶν μηνίγγων. δοκοῦσι γὰρ οἱ τοιοῦτοι, ὡς φησιν ὁ συγγραφεὺς, ποτὲ μὲν οἶον ὡς ὑπὸ σφύρας τύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, ποτὲ δὲ θλαῖσθαι οἶον ὡς ὑπὸ λίθου, ποτὲ δὲ οἶον σφυγματωδῶς ὀδυναῖσθαι καὶ τὰς ρίζας τῶν ὀφθαλμῶν ἀλγεῖν, ὅθεν οὐδὲ φωνῆς ἀκούειν ἀνέχονται, οὐδὲ φῶς ὄρᾶν, ἀλλ' ἐν σκότει διάγειν· παροξύνονται γὰρ ὑπὸ τῶν τοιούτων. δεῖ οὖν ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀγγειολογίαν καὶ ἀρτηριοτομίαν παραλαμβάνειν, ἢ καὶ περισκυφισμὸν ὅλης τῆς κεφαλῆς, ἢ καὶ καυτήρα κατὰ τοῦ βρέγματος, ἐπαντλήματα δὲ στυπτικὰ καὶ παρηγορικὰ, οἶον δι' ἀλθείας, καὶ μυρσίνης, καὶ ῥόδων καὶ χαμαιμήλων, καὶ δεσμεῖν τοὺς πόδας καὶ εἰς χλιαρὸν ὕδωρ βρέχειν, καὶ ἀπέχεσθαι οἴνου σχεδὸν παντελῶς καὶ τῶν πληρῶν δυναμένων τὴν κεφαλὴν. ἔστι δὲ χαλεπὸν καὶ δυσίατον τὸ πάθος. Περὶ ἡμικρανίας ς . ^[15]

2 3 (τ) Ἡμικρανικὸν πάθος λέγεται, ὅταν τὸ ἥμισυ μέρος τῆς κεφαλῆς ἀλγῶσι μόνον, τὸ δεξιὸν ἢ τὸ ἀριστερόν. χρόνιον δὲ τὸ πάθος καὶ χαλεπὸν· τῇ δὲ αὐτῇ ὑπάγεται ἐπιμελεία, τῇ εἰρημένῃ ἐπὶ τῆς κεφαλαίας. Περὶ σκοτωματικῶ ν . ^[4]

2 4 (τ) Σκοτωματικὸν πάθος ἐστὶν, ὅταν ἱλιγγίωσιν ἐξαίφνης καὶ σκοτῶνται συνεχῶς, [καὶ δοκῶ]σι τὸν οἶκον κυκλικῶς στρέφεσθαι, ὥσπερ οἱ μεθύοντες, ὡς εἴρηται ἐν τῷ τρίτῳ τῆς διαγνωστικῆς· λέγεται δὲ καὶ σκοτοδινίασις τὸ πάθος· γίνεται δὲ ὑπὸ πνευμάτων στροφουμένων κυκλικῶς ἐν τῇ κεφαλῇ· καὶ δεῖ τὰ ἄφουσα ἐδέσματα τοῖς τοιούτοις παρέχειν καὶ τονοῦν τὴν γαστέρα πικρᾷ Γαληνοῦ καὶ ῥᾶναι τὴν κεφαλὴν, ὅπως ῥαδίως διαφορῇται· καὶ ἀπέχεσθαι οἴνου καὶ θυμοῦ καὶ παντὸς δριμέος. Περὶ ἀποπληξίας ς . ^[9]

2 5 (τ) Ἀποπληξία ἐστὶν, ὡς ἐν τῷ τρίτῳ τῆς διαγνωστικῆς εἴρηται, ὅταν ἐξαίφνης τις πεσὼν ἀναίσθητος καὶ ἀκίνητος γινῇται ἐπὶ ἐμφράξει τῶν κοιλιῶν τοῦ ἐγκεφάλου. ἔστιν δὲ ἀνίατον

τὸ πάθος, ὥς φησιν Ἱπποκράτης ἐν ἀφορισμοῖς λύειν ἀποπληξίην ἰσχυρὴν ἀδύνατον, ἀσθενέα δὲ οὐ ῥηϊδίως. Περὶ ἐπιληψία ς . [6]

2 6 (τ) Ἐπιληψία ἐστίν, ὡς εἴρηται ἐν τῷ τρίτῳ τῆς διαγνωστικῆς, ὅταν πεσὼν τις ἐξαίφνης σπᾶται καὶ ἀφρίζῃ ὅπερ λέγουσιν οἱ ἰδιῶται δαίμονα καὶ σεληνιασμόν· γίνεται δὲ πάλιν ἐπὶ ἐμφράξει τῶν κοιλιῶν τοῦ ἐγκεφάλου καὶ συμβαίνει παιδίοις μᾶλλον, καὶ ἐστὶν ἀνίατον εἰ μὴ που ἡλικία προκόπτουσα θεραπεύει τὸ πάθος, ὥς φησιν Ἱπποκράτης ἐν ἀρχῇ τῆς ἑκτῆς ἐπιδημίας· χρηστέον δὲ θερμῇ διαίτῃ. Περὶ κάρου . [8]

2 7 (τ) Ὁ δὲ κάρος, ὡς ἐν τῷ τρίτῳ τῆς διαγνωστικῆς εἴρηται, ἔοικε τῇ ἀποπληξίᾳ· διαφέρει δὲ ὅτι ἡ μὲν ἀποπληξία ἐν τῇ ὀπισθίᾳ κοιλίᾳ τοῦ ἐγκεφάλου μᾶλλον ἔχει τὴν ἔμφραξιν· ὁ δὲ κάρος ἐν τῇ ἐμπροσθίᾳ. Τοῦ δὲ ληθάργου διαφέρει τῷ τὸν πυρετὸν προηγεῖσθαι μὲν τοῦ κάρου καὶ σφοδρότερον εἶναι, ἔπεσθαι δὲ τῷ ληθάργῳ. γίνεται κάρος καὶ διὰ πληγῆς τῆς κεφαλῆς καὶ κατάγματος ὁστέου θλίβοντος τὸν ἐγκέφαλον· ἡ δὲ θεραπεία ὡς τοῦ ληθάργου. Περὶ κώματο ς . [5]

2 8 (τ) Κῶμα λέγεται ὁ βαθὺς καὶ παρὰ φύσιν ὕπνος, ὅταν αἰεὶ καθεύδωσιν οἱ κάμνοντες καὶ νυττόμενοι οὐκ ἐγείρωνται καὶ ἐγειρόμενοι μόλις πάλιν πίπτωσιν· γίνεται δὲ ἐπὶ φλέγματι ψυχρῷ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ καὶ δεῖ ἀναγκάζειν καὶ ἀλείφειν ἀνηθελαίῳ καὶ ἐς τὰς ῥίνας σίνηπι χρίειν, ἢ πέπερι σὺν ὄξει διὰ τὸ πᾶραι. Περὶ κατόχο υ , ὃς λέγεται καὶ κατάληψι ς . [6]

2 9 (τ) Κάτοχος ἐστίν, ὅταν ἀγρυπνῶσιν οἱ κάμνοντες καὶ ἔχωσιν αἰεὶ ἀνεωγότα τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ μὴ κινουμένους· γίνεται δὲ ἐπὶ ἀμέτρῳ ξηρότητι καὶ δεῖ εἰς ὑδρέλαιον λούειν πολλάκις τῆς ἡμέρας. Περὶ ἀγρύπνου κώματο ς . [4]

2 10 (τ) Ἀγρυπνον κῶμά ἐστίν, ὅταν ἅμα καὶ ἀγρυπνῶσι καὶ καθεύδωσιν, μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἀγρυπνοῦσιν, οὐδὲ καθεύδουσιν, ἀλλὰ μεταξὺ πῶς εἰσι καὶ γίνεται ἐπὶ δύο χυμοῖς, φλέγματι καὶ χολῇ· τὸ μὲν φλέγμα τὸν ὕπνον ἡ δὲ χολὴ τὴν ἀγρυπνίαν. καὶ δεῖ πρὸς ἅμφω ἀρμόζεσθαι, ὡς εἴρηται. Περὶ φρενίτιδο ς . [5]

2 11 (τ) Φρενίτις ἐστὶ φλεγμονὴ τῆς μήνιγγος μετὰ πυρετοῦ· ἅμα δὲ καὶ παραφρονοῦσιν οἱ τοιοῦτοι, καὶ δεῖ ὀξυροδίνῳ διαβρέχειν τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῶν τοιούτων. Περὶ παραφροσύνη ς . [3]

2 12 (τ) Παραφροσύνη ἐστίν, ἐπειδὰν ἀλλόκοτα φθέγγωνται καὶ μὴ φρονῶσι, γίνεται δὲ ἐπὶ θερμῇ δυσκρασίᾳ τῆς κεφαλῆς· καὶ δεῖ ῥοδίνῳ, ἢ ὀξυροδίνῳ ταύτην καταντλεῖν. Περὶ μελαγχολία ς . [3]

2 13 (τ) Μελαγχολία ἐστίν, ὅταν ἄνευ πυρετοῦ παραφρονῶσιν καὶ ληρῶσι καὶ εὐχωνται ἀποθανεῖν. γίνεται δὲ ἐπὶ μελαγχολικῷ χυμῷ ἐν τῇ κεφαλῇ, καὶ λέγεται ὑποχονδριακόν. ἔστιν δὲ ὅτε ἐκ τῆς γαστρὸς ἀναθυμιάται ὁ τοιοῦτος χυμὸς καὶ γίνεται φουσῶδες, περὶ οὗ ἐν τῷ τρίτῳ τῆς διαγνωστικῆς πολλά φησιν ὁ Γαληνός· δεῖ οὖν καθαίρειν ἐλλεβόρῳ μέλανι καὶ ἐπιθύμῳ, καὶ εὐχυμον πάνυ δίαιταν ἐπιτηδεύειν. Περὶ μανία ς . [5]

2 14 (τ) Μανία ἐστὶ σφοδροτάτη παραφροσύνη ὅταν καὶ ἐπέρχωνται· ἔστιν δὲ ὅτε καὶ ξίφος λαβόντες ἢ ξύλον ἢ λίθον φονεύουσι τοὺς παρατυγχάνοντας· καὶ γίνεται ἐπὶ ξανθῇ χολῇ ἐν τῇ κεφαλῇ, καὶ δεῖ τῇ σκαμωνίᾳ τούτους καθαίρειν καὶ ὀξυροδίνῳ τὴν κεφαλὴν ἀλείφειν καὶ ψυχρὰν καὶ εὐχυμον δίαιταν ἐπιτηδεύειν. Περὶ μνήμης ἀπωλεία ς . [6]

2 15 (τ) Γίνεται ἀπώλεια τῆς μνήμης ἐπὶ ψύξει καὶ ξηρότητι ἀμέτρῳ τῆς ὀπισθίας κοιλίας τοῦ ἐγκεφάλου, ὅταν οὐδενὸς μεμνήται τὸ παράπαν· καὶ δεῖ ξυρᾶν τὴν κεφαλὴν καὶ δρωπακίσαι αὐτήν. Δρώπαξ δὲ ἐστὶν ὡς φησιν Ἀρχιγένης ἐν τῇ διαγνωστικῇ, ὅταν θερμοῖς χρίσμασι κεχρήμεθα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, οἷον σίνηπι, πύρεθρον καὶ τὰ τοιαῦτα. οὕτως γὰρ ἀνακαλούμεθα

τὴν ψύξιν. Ταῦτα μὲν ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ συνίστανται ἔν τε τῷ νωτιαίῳ καὶ τῇ ράχει, καὶ δεῖ τοῖς αὐτοῖς κεχρηῆσθαι βοηθήμασιν. Περὶ παρέσεω ς . ^[10]

2 16 (τ) Πάρεσις λέγεται ἡ παράλυσις ὅλου τοῦ σώματος· γίνεται δὲ ἐπὶ ἐμφράξει τοῦ πρώτου σπονδύλου ὑπὸ παχέος χυμοῦ. ἔστιν δὲ ὅτε ἡμιπάρετος, ἥτοι ἡμίπληκτος, γίνεται τις, ὅταν ἢ τὰ δεξιὰ αὐτοῦ μόνον, ἢ τὰ ἀριστερὰ μέρη παραλυθῶσιν, ἢ ὅλου τοῦ σώματος, ἢ οὐκέτι ὅλου ἀλλὰ τοῦ ἡμίσεος αὐτοῦ, καὶ δεῖ θερμοῖς βοηθήμασι χρῆσθαι κατὰ τοῦ σπονδύλου τοῦ ἐμπεφραγμένου· οἷά ἐστι τὰ διὰ καστορίου καὶ εὐφορβίου καὶ ἀδάρκης. Ἔστι δὲ ὅτε τὰ σκέλη παραλύεται μόνον, ὅταν οἱ σπόνδυλοι ἐμφραγῶσιν, ἢ τὸ ἐν σκέλος παραλύεται, ὅταν τὸ ἥμισυ μέρος τοῦ νωτιαίου πάθῃ καὶ αἱ χεῖρες δὲ καὶ τὰ ἄλλα, ὡς εἴρηται ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς διαγνωστικῆς. Περὶ σπασμο ὅ . ^[12]

2 17 (τ) ^[12] Σπασμός ἐστι κίνησις ἀπροαίρετος ἐν προαιρετικοῖς μορίοις· προαιρετικὰ δὲ μόριά εἰσι νεῦρα, μύες· σπασμός οὖν γίνεται, ὅταν ἐκτείναντες τὸ μόριον, οἷον τὸ σκέλος, μηκέτι δύνωνται κάμψαι, καὶ κάμψαντες οὐκέτι ἐκτεῖναι δύνωνται. γίνεται δὲ ἢ διὰ ξηρότητα τῶν νεύρων, ὅτε καὶ ἀνιάτός ἐστιν, ἢ διὰ ξηρότητα μὲν ὡς ἐπὶ τῶν ὑπερκαθαυρομένων ἢ πυρεττόντων· διὰ δὲ πλήρωσιν, ὡς ἐπὶ τῶν πληθωρικῶν. Περὶ ἐμπροσθοτόνου καὶ ὀπισθοτόνου καὶ τετανο ὅ .

2 18 (τ1) Ἐμπροσθότονος ἐστὶ σπασμός τῶν μυῶν τῆς ράχεως, ὅταν κεκαμμένοι ὦσι καὶ οἷον κεκυρτωμένοι καὶ οὐ δύνωνται ἑαυτοὺς ἀνατεῖναι· ὀπισθότονος δὲ τοῦναντίον, ὅταν τεταμένοι ὦσιν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ μὴ δύνωνται κάμπτειν ἑαυτούς. τετανός δὲ σύνθετόν ἐστι πάθος ἐκ τῶν δύο τούτων, ἐμπροσθοτόνου καὶ ὀπισθοτόνου, ὅταν ὀρθοὶ ἰστῶνται καὶ οὔτε ἀνατεῖναι ἑαυτοὺς, οὔτε κάμψαι δύνωνται. Ταῦτα μὲν περὶ σπασμοῦ. Περὶ τρόμο υ . ^[8]

2 19 (τ) Ὁ τρόμος δηλός ἐστι καὶ τοῖς ιδιώταις· γίνεται δὲ ἐπὶ ψύξει τῶν μορίων. Περὶ παλμο ὅ . ^[2]

2 20 (τ) Καὶ ὁ παλμός δηλός ἐστι καὶ γίνεται μᾶλλον ἐν τῷ προσώπῳ καὶ τοῖς βλεφάροις ἀπὸ ψύξεως πολλῆς καὶ παλαιῶν πνευμάτων. Περὶ φρίκης καὶ κλόνου καὶ ῥίγου ς . ^[3]

2 21 (τ) Ταῦτα πάντα σχεδὸν τὰ αὐτὰ εἰσι, διαφέροντα παρὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον· γίνονται δὲ ἐπὶ χολῇ, ἥτοι ἐπὶ δριμεῖα ὕλῃ κεντούσῃ ὅλον τὸ σῶμα, ὥσπερ βελόνη· ἀλλ' εἰ μὲν μικρόν ἐστι τὸ αἷτιον ποιεῖ φρίκην, εἰ δὲ μέγα ποιεῖ κλόνον· ὥσπερ καὶ εἴ ἐστι μέγα ποιεῖ ῥίγος· σύγκειται γὰρ τὸ ῥίγος ἀπὸ κλόνου καὶ περιψύξεως. Περὶ σκορδινησμοῦ καὶ χάσμη ς . ^[5]

2 22 (τ) Σκορδινησμός ἐστίν, ὅταν ἐγειρόμενοι ἐξ ὕπνου διατείνωμεν τὰ σκέλη καὶ τοὺς πόδας καὶ ἠδώμεθα τοῦτο ποιοῦντες. τοῦτο δὲ γίνεται δι' ἐμπνευμάτων τῶν μυῶν, τουτέστι τῶν ἐν ταῖς σιαγόσιν, οἵτινες λέγονται μασητήρες. — — — Περὶ ὀφθαλμῶ ν . ^[5]

3 1 (τ) Τῶν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς παθῶν τὴν θεραπείαν διηγούμενος ἀναγκαῖον ἡγοῦμαι τὴν ἀνατομὴν αὐτῶν προειπεῖν, χρησίμην οὖσαν εἰς πολλὰ τῶν λεχθησομένων. ἄρξομαι δ' ἐντεῦθεν· τοῦ ἐγκεφάλου τρεῖς κοιλίας ἔχοντος, ἐμπροσθίαν, ὀπισθίαν καὶ μέσσην, ἐπτὰ νεύρων συζυγία προέρχονται ἐξ αὐτῶν χωρὶς τῶν μαστοειδῶν καλουμένων ἀποφύσεων· αὗται γὰρ αἱ μαστοειδεῖς ἀποφύσεις, μέρος οὖσαι τοῦ ἐμπροσθίου ἐγκεφάλου ἐπὶ τὰς ῥίνας καθήκουσιν, ἔνθα τὸ ἡθμοειδὲς οὕτω λεγόμενον ὁστοῦν ὑπόκειται, ἐν ᾧ ἡ ὁσφραντικὴ δυνάμις ἐστι. Τούτων οὖν τῶν ἐπτὰ συζυγιῶν ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα καλουμένη εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς φέρεται, ἡ μὲν πρώτη ὀπτικήν αὐτῶν φέρουσα δυνάμιν, καθ' ἣν διακρίνει τὰ χρώματα καὶ πρὸς τὰ πλάγια περιστρέφομεν τὸν ὀφθαλμόν· ἐξαίρετον δὲ τι ἡ πρώτη συζυγία ἔχει· τῶν γὰρ ἄλλων νεύρων ναστῶν ὄντων, αὕτη μόνη κούφη ἐστὶ καὶ κοιλότης ἔχει, δι' ἣς κοιλότητος τὸ πνεῦμα τὸ ὀπτικὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς φέρεται· καὶ ἄλλο δὲ ἐξαίρετον ἔχει τὰ νεῦρα ταῦτα· συναπτόμενα γὰρ ἀλλήλοις χιοειδῶς νομίζεται τὸ μὲν δεξιὸν νεῦρον εἰς τὸν ἀριστερόν ὀφθαλμόν φέρεσθαι, τὸ δὲ ἀριστερόν εἰς τὸ δεξιόν. οὐκ ἔστι δὲ ἀληθές, ἀλλ' ἡπάτηνται οἱ οὕτω νομίζοντες. μετὰ γὰρ τὸ συναφθῆναι πάλιν ὑποστρέφει τὸ μὲν δεξιὸν νεῦρον εἰς τὸν δεξιόν

ὀφθαλμόν, τὸ δὲ ἀριστερόν εἰς τὸν ἀριστερόν. Τοῦτο δὲ γέγονεν ὑπὸ τῆς φύσεως ἵνα, εἴπου βλαβῇ ὁ εἷς ὀφθαλμός, ὅλον τὸ πνεῦμα διὰ τῆς κοινωνίας εἰς τὸν ἕνα συναχθῇ, ὅθεν καὶ ἡμεῖς, ὅταν βουλώμεθα ἐπὶ πολὺ διάστημα ὀρεῖν, μύομεν τὸν ἕνα ὀφθαλμόν, ἵνα ὅλον τὸ πνεῦμα τὸ ὀπτικὸν εἰς τὸν ἕνα ἀθροισθῇ. Ταῦτα τοίνυν τῆς πρώτης συζυγίας τὰ νεῦρα φερόμενα ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου εἰς τὸν ὀφθαλμόν ποιοῦσι τὸν ἀμφιβληστροειδῆ χιτῶνα· οὗτω γὰρ λέγεται ἐπειδὴ ἔοικε δικτύῳ καὶ ἀμφιβλήστρῳ σφαιρικῷ. Ἐσώθεν τούτου τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς χιτῶνός εἰσι τρία ὑγρά· τὸ ὑαλῶδες λεγόμενον, ἐπειδὴ ἔοικεν ὑέλῳ, τὸ ὠδες, ἐπειδὴ ἔοικε τῷ σαρκοκόλλης, κρόκου, γλαυκίῳ, μαμηρᾷ καὶ καμφορᾷ. Περί ξηροφθαλμίας ς . ^[35]

- 3 6 (τ) Ξηροφθαλμία ἐστίν, ὅταν κατάξηρος ᾖ ὁ ὀφθαλμός καὶ δυσχερῶς κινῆται καὶ κνισμὸν μικρὸν ἐμποιῇ. γίνεται δὲ ἐπὶ ξηρότητι καὶ τοῖς τοιούτοις, λουτρῶν καὶ τροφῆς καὶ ὕπνων ἀποστάσει. λέγεται δὲ τὸ πάθος καὶ σκληροφθαλμία. Περί φθίσεω ς . ^[5]
- 3 7 (τ) Φθίσις λέγεται καὶ ὀφθαλμοῦ, ὅταν ἀτροφῇ καὶ μικρότερος γένηται καὶ κοιλότερος· ἐπὶ τούτου οὐ δεῖ κεχρῆσθαι κολλουρίοις, βλέπτει γὰρ καὶ ξηραίνει, ἀλλὰ λουτροῖς καὶ εὐχύμῳ διαίτη. Περί τραχωμάτω ν . ^[4]
- 3 8 (τ) Τραχώματα λέγονται, ὅταν ἐκστρέψας τὰ βλέφαρα ἴδῃς ἐν αὐτοῖς οἶον κεγχραμίδας τινὰς τραχείας οἷαι αἱ τῶν συκῶν εἰσιν. ἐπὶ τούτων κεχρήμεθα τοῖς τραχωματικοῖς λεγομένοις κολλουρίοις, τῷ δι' οἴνου, τῷ διὰ τῶν δύο λίθων καὶ τῶν τοιούτων. Ὅταν δὲ τραχώματα παλαιότερα γένηται καὶ ἀπολιθωθῇ, τύλωσις λέγεται τὸ τοιοῦτον. Περί συκώσεω ς . ^[7]
- 3 9 (τ) Σύκωσις ἐστίν, ὅταν ἐκστρέψας τὰ βλέφαρα εὗρῃς ὑπερσαρκήματά τινα ἐρυθρὰ, ὥσπερ σῦκα· καὶ αὐτὰ δὲ τοῖς τραχωματικοῖς κολλουρίοις θεραπεύεται ἐξ ὑποβολῆς ἐγχριόντων ἡμῶν. Περί χαλαζίω ν . ^[4]
- 3 10 (τ) Χαλάζιον λέγεται, ὅταν ἐντὸς τοῦ βλεφάρου ἐγγὺς τοῦ ταρσοῦ, ὅπου αἱ τρίχες, ψυδράκιά τινα στρογγύλα γίνηται μαλακὰ καὶ πλαδαρὰ ἐοικότα χαλάζῃ, τὰ δὲ τοιαῦτα ἐκτέμνομεν, ἢ ἀπολινοῦμεν. Περί κριθῇ ς . ^[4]
- 3 11 (τ) Κριθή ἐστίν, ὡς μὲν τινες λέγουσι, τὸ χαλάζιον, οἱ δὲ ἀκριβέστεροί φασιν, ὅτι τὸ μὲν χαλάζιον στρογγύλον ἐστίν, ἡ δὲ κριθή μακροτέρα, ὥσπερ ἡ κυρίως κριθή. ἐγχυματίζειν οὖν αὐτὴν δεῖ κριθῶν ἀποβρέγματι ἢ καπνοῦ τοῦ ἐν ταῖς κριθαῖς φυομένου, ἢ τῇ τῶν χαλαζίων θεραπεία ὑπάγεσθαι. Περί λιθιάσεω ς . ^[6]
- 3 12 (τ) Λιθιάσις ὀφθαλμῶν ἐστίν, ὅταν ἐκστρέψας τὸ βλέφαρον ἴδῃς ὄγκους τινὰς λιθώδεις, ὥσπερ τὰ τραχώματα· ταῦτα δὲ νύττει κακῶς τὸν ὀφθαλμόν, θεραπεύεται δὲ τοῖς δραστικωτέροις τραχωματικοῖς κολλουρίοις. Περί φθειριάσεω ς . ^[1]
- 3 13 (τ) Τινὲς ἰστόρησαν φθεῖρας πλατεῖς γινομένους περὶ τὰς τρίχας τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἐκ σήψεως δηλονότι. καὶ δεῖ ἐπὶ τῶν τοιούτων τοῖς αὐτοῖς κεχρῆσθαι κολλουρίοις, μιγνύναι δὲ καὶ δραστικά, οἷον ἐστὶ τὸ Κωνσταντίνου λεγόμενον κολλούριον. Περί τριχιάσεω ς . ^[5]
- 3 14 (τ) Τριχιάσις ἐστίν, ὅταν ἄλλαι τρίχες ἐν τῷ βλεφάρῳ φυῶσι καὶ νύττωσι τὸν ὀφθαλμόν καὶ δακρύνειν ποιῶσιν· ἐπὶ τούτων παραλαμβάνομεν τὴν ἀπλοτομίαν καὶ τὴν ἀναρράφην καὶ τὴν καταρράφην, ἐὰν ἐν τῷ κάτω βλεφάρῳ ᾖ. Περί φαλαγγώσεω ς . ^[4]
- 3 15 (τ) Φαλάγγωσις λέγεται, ὅταν διστιχία ἢ τριστιχία γένηται φυομένων τριχῶν. ἡ αὕτη δὲ ἐπὶ τούτων ἐστὶ θεραπεία. Περί πτώσεω ς . ^[2]
- 3 16 (τ) Πτώσις λέγεται, ὅταν ἄλλαι μὲν τρίχες μὴ γένωνται, αὐταὶ δὲ καμπτόμεναι παρὰ φύσιν κεντῶσι τὸν ὀφθαλμόν. θεραπεύομεν δὲ αὐτὰς ἀνακολλίζοντες. Περί παραλύσεω ς . ^[3]
- 3 17 (τ)

- Ἦστι δὲ ὅτε παραλύεται ὁ μῦς τοῦ βλεφάρου καὶ οὐ δύνανται ἀνοίγειν αὐτόν· γίνεται δὲ διὰ ψύξιν καὶ κεκρήμεθα τοῖς θερμαίνουσιν οἶον πυρί. Περὶ ἐγκανθίδω ν . ^[3]
- 3 18 (τ) Ἐγκανθίς ἐστιν, ὅταν ἐν τῷ μεγάλῳ κανθῷ ἔλκους γενομένου ὑπερσάρκωσις γίνηται· θεραπεύομεν δὲ αὐτὸ διὰ χειρουργίας εὐφυῶς τέμνοντες. Περὶ ῥυάδο ς . ^[3]
- 3 19 (τ) Ῥυάς ἐστιν, ὅταν ἀπὸ χειρουργίας κακῆς, ἢ ἄλλης αἰτίας παραλυθῇ ὁ μέγας κανθὸς καὶ μηκέτι κατέχηται τὸ δάκρυον, ἀλλὰ φέρεται ἀκουσίως. κεκρήμεθα ξηρίοις πυκνωτικοῖς, οἷον ἐστὶ τὸ διὰ τῶν κεκαυμένων σπόγγων καὶ τὸ Σεβηριανόν. Περὶ πτερυγίῳ υ . ^[5]
- 3 20 (τ) Πτερύγιόν ἐστιν ὑπερσάρκημα τοῦ ἐπιπεφυκότος ὑμέρος ἀρχόμενον ἐκ τοῦ μεγάλου κανθοῦ καὶ ἐξαπλούμενον μέχρι τῆς κόρης, ὅθεν ἐπειδὰν ἀυξηθῇ σκοτίζει αὐτήν· καὶ κεκρήμεθα λοιπὸν τῇ πτερυγοτομίᾳ, βελόνῃ ἐμβάλλοντες τρίχα ἵππου καὶ οὕτως πρίζοντες καὶ λοιπὸν τοῖς κατασταλτικοῖς κολλουρίοις κεκρήμεθα καὶ λεπτοῖς, οἷον τὸ Κωνσταντίνου καὶ τὸ διὰ κέρατος ἐλαφίου, καὶ τὸ διὰ κογχύλης. Γίνεται δὲ πτερύγιον σπανιάκις καὶ ἀπὸ τοῦ μικροῦ κανθοῦ. Περὶ προσφύσεω ς , ἥτοι συμφύσεω ς . ^[5]
- 3 21 (τ) Πρόσφυσις ἐστιν, ὅταν τὰ βλέφαρα ἐλκωθέντα προσφύηται τῷ ὀφθαλμῷ, ἢ ἀλλήλοις συμφύηται καὶ κολλᾶται· ἔστι δὲ ἀνίατον τὸ πάθος, τινὲς δὲ αὐτὸ τολμῶσι χειρουργεῖν. Περὶ αἰγίλωπο ς . ^[4]
- 3 22 (τ) Αἰγίλωψ λέγεται, ὅταν ἀπόστημα γένηται ἐγγὺς τοῦ μεγάλου κανθοῦ καὶ τῆς ῥινός· ἔστι δὲ ὅτε ῥήγνυται καὶ συριγγοῦται εἰς τὸν κανθὸν, ἀκαεῖθεν φέρεται τὸ πῦον· καὶ τούτους καίουσι τινες τῷ συριγγιακῷ καυτῇρι, εἴτα τρυπῶσι τὸ ὅστουν τῆς ῥινὸς καὶ ποιοῦσι διὰ τὸ ὅστουν φέρεσθαι τὸ πῦον, εἴτα καὶ σαρκωτικοῖς κέχρηνται. Περὶ ὑποσφάγματο ς , ἥτοι αἱματίδο ς . ^[6]
- 3 23 (τ) Ὑπόσφαγμα καλοῦσιν ἥτοι αἱματίδα, ὅταν ἐκ πληγῆς τινος ὁ ὀφθαλμὸς ῥῆξιν ὑπομείνῃ φλεβίου μικροῦ καὶ ἐκχυθῇ αἷμα καὶ γένηται ἐρυθρὸν τὸ λευκόν, οὐχ ὅλον ἀλλὰ μέρος· ἐὰν δὲ χρονίῃ, οὐκ ἐρυθρὸν ἀλλὰ μέλαν γίνεται· ἰώμεθα δὲ τοῦτο σφάζοντες περιστερόπουλον καὶ τὸ αἷμα θερμὸν ἐπιχέοντες. Περὶ χημώσεω ς . ^[5]
- 3 24 (τ) Δύο σημαίνει ἡ χήμωσις πάθη, ἓν μὲν ὅταν ἐκ φλεγμονῆς μεγάλης ἀμφοτέρω τὰ βλέφαρα κυρτωθῇ καὶ ἐκτραπῇ καὶ μὴ δύωνται ὅλον σκέπειν τὸν ὀφθαλμὸν, καὶ τοῦτο θεραπεύομεν, ὥσπερ εἴρηται ἀνωτέρω τὴν φλεγμονήν. λέγεται δὲ χήμωσις κυρίως, ὅταν τὸ λευκὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ φλεγμαῖνον ὑψηλότερον γένηται τοῦ μέλανος, ὅθεν φαίνεται βαθύτερον καὶ κυκλοτερές τὸ μέλαν· καὶ τότε λοιπὸν ἀπαλοῖς καὶ ἀποκρουστικοῖς κολλουρίοις κεκρήμεθα, οἷον τῷ κολλουρίῳ τῷ διὰ γάλακτος, τῷ κηρίνῳ, τῷ τελαμωνίῳ. τὸ θεοφίλιον, τὸ δι' οἴνου, ὁ ἐρμόλαος, τὸ σταυριδοτὸν καὶ τὰ τοιαῦτα. Περὶ ἀργέμο υ . ^[11]
- 3 25 (τ) Ἀργεμον λέγεται, ὅταν ἐν τῷ μέλανι κατὰ τὸν τῆς ἱρίδος κύκλον στρογγύλα ἔλκη γένηται καὶ φαίνηται λευκότερα· ἰώμεθα δὲ αὐτὰ ὥσπερ τὸ λεύκωμα. Περὶ νεφελίῳ υ . ^[3]
- 3 26 (τ) Νεφέλιον δὲ λέγεται, ὅταν ἐξ ἐπιπολαίου ἐλκώσεως λεύκωμα γένηται λεπτὸν καὶ διεσπασμένον ἑοικὸς νεφέλῃ. ἰώμεθα δὲ καὶ αὐτὸ ὥσπερ τὸ λεύκωμα. Περὶ ἀχλύο ς . ^[1]
- 3 27 (τ) Ἀχλὺς ἐστίν, ὅταν καθ' ὅλον τὸν ὀφθαλμὸν ἐξ ἐλκώσεως λεύκωμα γένηται. Περὶ λευκώματο ς . ^[2]
- 3 28 (τ) Λεύκωμά ἐστὶν οὐλὴ ἐξ ἐλκώσεως τοῦ κερατοειδοῦς χιτῶνος παχεῖα καὶ λευκὴ καὶ ἐμποδίζουσα τὴν ὄψιν εἰς τὸ ὄρα·ν· κεκρήμεθα δὲ ἐπὶ αὐτῶν τοῖς λεπυντικοῖς καὶ δραστικοῖς κολλουρίοις, οἷον τῷ θαλασσέρῳ, τῷ πρωτίστῳ, τῷ διὰ κογχύλης, τῇ κροκοδείλου κόπρῳ μετὰ μέλιτος ἀκαπνίστου καὶ τοῖς τοιοῦτοις. Περὶ ὑποπύο υ . ^[6]
- 3 29 (τ) Ὑπόπυον λέγεται, ὅταν ὅλον τὸ μέλαν, τὴν λεγομένην ἱρίν, πῦον περιλάβῃ, ἢ τὸ ἥμισυ· ποιεῖ δὲ πρὸς τοῦτο τὸ ὕδαρες κολλούριον καὶ τὰ τοιαῦτα. Περὶ βοθρίο υ . ^[1]

- 3 30 (τ) Βοθρίον ἔλκος ἐστὶν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ καθαρὸν καὶ στρογγύλον, ὥσπερ βόθρος ποιεῖ δὲ πρὸς ταῦτα σαρκωτικὰ κολλούρια, οἷον τὸ δι' ἀλωῆς, τὸ διὰ λιβάνου καὶ τὰ τοιαῦτα· ἀναγεμίζει γὰρ αὐτά. Περὶ μυιοκεφάλου υ . ^[4]
- 3 31 (τ) Μυιοκέφαλόν ἐστιν, ὅταν ἀνάβρωσις γένηται τοῦ κερατοειδοῦς χιτῶνος καὶ λοιπὸν ὁ ἔσωθεν τοῦ κερατοειδοῦς χιτῶν, ὁ μέλας λεγόμενος, προπέσῃ, ὥσπερ κεφαλὴ μυίας. λέγεται δὲ τὸ πάθος καὶ πρόπτωσις· ἰώμεθα δὲ αὐτὸ τοῖς στύφουσι καὶ πυκνοῦσιν ἐγχυματίζοντες· ὅθεν τινὲς τολμῶσι χάλκανθον ὑδαρέστερον ἐγχυματίζειν· στύφει γὰρ καὶ ὠθεῖ ἔσω τὸν προπεσόντα χιτῶνα. Περὶ σταφυλώματος ς . ^[7]
- 3 32 (τ) Σταφυλώματά εἰσιν, ὅταν τὸ μυιοκέφαλον αὐξηθὲν πολὺ ὀγκωθῇ, ὥσπερ σταφυλὴ λευκὴ, ὅτε καὶ μὴ δύναται τὰ βλέφαρα σκέπειν ὅλον τὸν ὀφθαλμὸν διὰ τὸν ὄγκον αὐτοῦ. ἔστι δὲ ἀνίατον τὸ πάθος· τινὲς δὲ τολμῶσιν ἀπολινεῖν αὐτό, οὐχ ἵνα ἰάσωνται, ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπιπλέον αὐξηθῇ. Περὶ ὑποχύσεως ς . ^[6]
- 3 33 (τ) Ὑπόχυσίς ἐστιν, ὅταν μεταξὺ τοῦ ῥαγοειδοῦς χιτῶνος καὶ κερατοειδοῦς φλεγματώδεις καὶ παχὺ ὕγρον συστῇ, ὥσπερ θολερὸν, καὶ σκοτώσῃ τὴν κόρην καὶ μὴ ἑάσῃ βλέπειν. οἱ δὲ τοιοῦτοι κατ' ἀρχὰς βλέπουσι κωνώπια. θεραπεύεται δὲ διὰ παρακεντήσεως, οὐ κατ' ἀρχὰς, ἀλλ' ὅταν χρονίσῃ· ἔχει δὲ ἀπάτην τὸ πάθος τοῦτο. ἔστι γὰρ ὅτε αὐτὸς μὲν ὁ ὀφθαλμὸς οὐδὲν ἔχει, ἀπὸ δὲ τῆς γαστρὸς ἀτμοὶ ἀναφέρονται καὶ ποιοῦσι κωνώπια· καὶ δεῖ τότε μὴ ἄπτεσθαι τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἀλλὰ φροντίζειν τῆς γαστρὸς καὶ παρέχειν τὴν πικρὰν Γαληνοῦ. Περὶ πλατυκορίας ς . ^[10]
- 3 34 (τ) Πλατυκορία ἐστὶ τὸ πάθος, (λέγεται δὲ καὶ μυδρίασις) ὅταν ἡ κόρη γίνηται πλατυτέρα καὶ βλάβῃ τὴν ὄρασιν· γίνεται δὲ ἐπὶ ξηρότητι καὶ ἐστὶν ἀνίατον τὸ πάθος· τινὲς δὲ ἐγχυματίζουσιν αὐτῷ χυλὸν ῥοιᾶς καὶ ἀπλῶς πάντα τὰ στύφοντα. Περὶ γλαυκώσεως ς . ^[5]
- 3 35 (τ) Γλαυκωσίς ἐστιν, ὅταν τὸ κρυσταλλοειδὲς οἷον παγῇ καὶ λευκότερον γένηται καὶ βλάβῃ τὴν ὄρασιν· γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν γερόντων συνεχῶς καὶ ἐστὶν ἀνίατον τὸ πάθος. Περὶ συγχύσεως ς . ^[1]
- 3 36 (τ) Σύγχυσίς ἐστιν, ὅταν τὰ ὑγρά τοῦ ὀφθαλμοῦ οἷον μιχθῇ ἀλλήλοις καὶ συγχυθῇ· ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ ἀνίατον. Περὶ συμπτώσεως ς . ^[2]
- 3 37 (τ) Ἡ σύμπτωσις ἐναντία ἐστὶ τῇ πλατυκορίᾳ, ὅταν συμπίπτῃ καὶ στενῶται ἡ κόρη δι' ἀτονίαν· ἔστι δὲ σπάνιον τὸ πάθος καὶ ἀνίατον. Περὶ παρεμπτώσεως ς . ^[3]
- 3 38 (τ) Παρέμπτωσίς ἐστιν, ὅταν εἰς τὸ νεῦρον τὸ ὀπτικὸν ὕγρον ἐμπέσῃ καὶ λύσῃ καὶ ἐμφράξῃ τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα· ἡ δὲ σημείωσις· μηδὲν ἔχοντος τοῦ ὀφθαλμοῦ οὐχ ὀρῶσιν· ἡ δὲ θεραπεία διὰ καθαρσίων καὶ ἀποφλεγματισμοῦ καὶ τῆς λεπτῆς διαίτης. Περὶ νυκτάλωπο ς . ^[5]
- 3 39 (τ) Νυκτάλωψ λέγεται, ὅταν τὴν ἡμέραν ἀμβλυωπῶσι, τὴν δὲ νύκτα οἷον πρὸ λύχνων καλῶς ὀρῶσι· γίνεται δὲ δι' ἀσθένειαν καὶ ὀλιγότητα τοῦ ὀπτικοῦ πνεύματος καὶ δεῖ τοῖς στύφουσιν ἐγχυματίζειν. τινὲς δὲ λέγουσι τούναντίον νυκτάλωπα ὅταν ἐν τῇ νυκτὶ πρὸ τῶν λύχνων μηδὲν ὅλως ὀρῶσιν· γίνεται δὲ τοῦτο παχυνομένου τοῦ ὀπτικοῦ πνεύματος. διότι τινες ἐγχυματίζουσιν, ἥτοι ἐγχρίουσι χυλὸν πράσου μετὰ μέλιτος. Περὶ ἐκτροπίου υ . ^[8]
- 3 40 (τ) Ἐκτροπίον ἐστὶν, ὅταν ὁ ταρσὸς τοῦ βλεφάρου, μάλιστα τοῦ κάτω, ὑπὸ ἐλκώσεως ὑπερσαρκώσῃ· θεραπεύεται δὲ διὰ χειρουργίας. Περὶ ὑδατίδου ν . ^[3]
- 3 41 (τ) Ὑδατίς ἐστὶν, ὅταν τὸ ἄνω βλέφαρον πιμελὴν πολλὴν ὑποθρέψαν ὀγκωθῇ καὶ βαρὴ τοὺς ὀφθαλμούς· γίνεται δὲ παιδίοις καὶ θεραπεύεται διὰ χειρουργίας. Περὶ ὑπωπίου ν . ^[3]
- 3 42 (τ) Ὑπώπια ἐστὶ τὰ πελιδνώματα τὰ ὑποκάτω τοῦ ὀφθαλμοῦ ὅταν μελαίνηται τὰ κάτω βλέφαρα, καὶ συμβαίνει μᾶλλον γυναιξί· θεραπεύεται δὲ διὰ χρισμάτων διαφορητικῶν καὶ σημειδίων. Περὶ ὀζαινῶ ν . ^[1]

Ὅζαιναί γίνονται περὶ τὴν ῥίνα ἔνδον ἐκ σήψεως καὶ δυσωδίας· φέρεται δὲ βοηθήματα περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς δυναμεροῖς πλεῖστα. Περὶ πολύπω ν . ^[3]

4 2 (τ) Πολύπους γίνεται ἐν τῇ ῥινὶ ἔσω ἐξοχὰς τις καὶ ὑπερσάρκωμα ἐξ ἐλκώσεως θεραπεύεται δὲ διὰ χειρουργίας τῷ πολυποτόμῳ σπαθίῳ, ἢ τῷ σπαρτίῳ πριζόμενα. Περὶ τῶν ἐν ὧτ ι . ^[3]

4 3 (τ) Γίνεται ποτε μὲν ἐν τῷ ὧτὶ φλεγμονή, ὅταν καὶ σφόδρα ὀδυνῶνται, καὶ δεῖ ἐγχυματίζειν ὀξυρόδινον ἢ τὸ διὰ χαμαιμήλου κολλούριον μετὰ γάλακτος, ποτὲ δὲ σύριγγα καὶ πυορροεῖ τὸ οὖς· καὶ χρὴ λοιπὸν τοῖς ὠτικοῖς οἶον τῷ Ἥρᾳ τροχίσκῳ καὶ τοῖς ὁμοίοις θεραπεύειν. Περὶ ἄφθα ς . ^[5]

4 4 (τ) Ἄφθα ἐστὶν ἔλκωσις ἐπιπόλαιος περὶ τὴν γλῶσσαν καὶ ὅλον τὸ στόμα, μάλιστα ἐπὶ παιδίων γινομένη, ὅταν δριμύτερον ἢ τὸ γάλα· θεραπεύεται δὲ διὰ ψιλοῦ καὶ στυπτικοῦ κλύσματος στοματικοῦ, οἶον ὑδροροσάτον. Περὶ παρουλίδο ς . ^[1]

4 5 (τ) Παρουλὶς ἐστὶ φλεγμονὴ τῶν οὖλων, τινὲς δὲ τῷ βλεφαροτόμῳ ἀποσχάζουσιν αὐτὰ καὶ διαχρίουσι τὴν διὰ μόρων καὶ κεκρήμεθα δὲ καὶ κλύσματι ὑδροροσάτῳ. Περὶ ἀντιάδω ν . ^[3]

4 6 (τ) Ἀντιάδες γίνονται, ὅταν οἱ ἐγγὺς τῶν παρισθμίων ἀδένες ὀγκωθῶσι καὶ ὑπερσαρκωθῶσιν. θεραπεύεται δὲ δι' ἀντιοτομίας, τεμνόντων τὴν μίαν ἀντιάδα, ἵνα μὴ περιτρίβωσιν ἀλλήλας. Περὶ φλεγμονῆς παρισθμίας ν . ^[4]

4 7 (τ) Παρίσθμια λέγονται οἱ ἀδένες οἱ ἐν τῷ στόματι· ὅταν δὲ φλεγμαίνωσι τῇ διὰ μόρων κεκρήμεθα καὶ κλύσματι ὑδροροσάτῳ. Περὶ φλεγμονῆς τοῦ γαργαρέων ς . ^[3]

4 8 (τ) Γαργαρέων ἐστὶν, ὃ λέγεται σταφυλὴ· πολλάκις οὖν φλεγμαίνει καὶ νεκροῦται, καὶ παραλαμβάνομεν τὴν σταφυλοτομίαν, ἢ καίομεν ψυχρῷ καυτῇρι. Δεῖ οὖν εἰδέναι, ὅτι τετραχῶς λέγεται τὸ μόριον τοῦτο· γαργαρέων μὲν, ὅταν κατὰ φύσιν ἔχη· σταφυλὴ δὲ, ὅταν φλεγμαίνῃ τὸ κάτω τοῦ μέρους καὶ παχυνθῇ ὥσπερ σταφυλὴ· κίων δὲ, ὅταν ὅλον φλεγμαίνῃ καὶ παχυνθῇ ὥσπερ κίων· ἱμὰς δὲ, ὅταν λεπτυνθῇ καὶ τακῇ ὥσπερ ἱμὰς (τουτέστι λῶρος). καὶ δεῖ αἰεὶ σχεδὸν ἐπὶ αὐτῶν ἀναγαργαρισμοῖς χρῆσθαι δι' ὑδροροσάτου καὶ χυλοῦ πτισάνης καὶ ἀποζέματος φακοῦ καὶ βάτου καὶ τῶν τοιούτων. Περὶ κορύζης καὶ κατάρρο υ . ^[11]

4 9 (τ) Ὅταν πληρωθῇ ἡ κεφαλὴ ὑγροῦ καὶ πέμψῃ εἰς τὴν ὑπερώαν λέγεται κατάρρους καὶ γίνεται βραγχώδης· ὅταν δὲ ἔλθῃ εἰς τὰς ῥίνας γίνεται κόρυζα καὶ εἰ μὲν ἐπὶ θερμῇ αἰτίᾳ, τὸ ῥέον κάτω λεπτὸν ἐστὶ καὶ θερμὸν, εἰ δὲ ἐπὶ ψυχρᾷ, παχύ ἐστὶ καὶ ψυχρὸν, καὶ δεῖ λούειν ζεστῷ καὶ ἀλείφειν ἀνηθελαίῳ. Περὶ συνάγχης καὶ παρασυνάγχης ς . ^[6]

4 10 (τ) Συνάγχη ἐστὶ φλεγμονὴ τῶν ἔνδον μυῶν τοῦ φάρυγγος· φάρυγξ δὲ ἐστὶν ἡ ἔσω κοιλότης τοῦ στόματος. Περὶ κυνάγχης καὶ παρακυνάγχης ς . ^[2]

4 11 (τ) Κυνάγχη ἐστὶ φλεγμονὴ τῶν ἔνδον μυῶν τοῦ λάρυγγος· λάρυγξ δὲ ἐστὶ τὸ στόμα τῆς ἀρτηρίας, ὅθεν ἀναπνέομεν καὶ φθεγγόμεθα· τὰ δὲ περὶ αὐτῶν πάθη δυσθεράπευτα καὶ ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον θανάσιμα· εἴρηται γὰρ περὶ τῶν τεττάρων τούτων παθῶν ἐν τῷ πέρατι τοῦ προγνωστικοῦ, ἔνθα φησὶν Ἰπποκράτης· αἱ δὲ κυνάγχαι δεινὰ μὲν πᾶσαι καὶ τάχιστα ἀναιρέουσιν. Βοηθήματα δὲ πρὸς ταῦτα τὰ τέτταρα πάθη ἐν πᾶσι τοῖς δυναμεροῖς φέρεται. Περὶ δυσπνοίας ς . ^[5]

4 12 (τ) Δύσπνοια λέγεται πᾶσα παρὰ φύσιν ἀναπνοή, γίνεται δὲ ἐν πυρετοῖς καὶ ἐν ἄλλοις νοσήμασιν· ἀλλ' εἰ μὲν ταχεῖα καὶ πυκνὴ καὶ μεγάλη γίνεται ἡ ἀναπνοὴ σημαίνει πολλὴν θερμασίαν καὶ δίψαν· εἰ δὲ ἀραιὰ καὶ βραδεῖα, ψύξιν δηλοῖ καὶ δεῖ θερμᾶναι· εἰ δὲ πυκνὴ καὶ μεγάλη, παραφροσύνην δηλοῖ· εἴρηται δὲ ἡ θεραπεία ἐν τῷ τῆς ὀδύνης λόγῳ. Περὶ ὀρθοπνοίας ς . ^[7]

4 13 (τ) Ὀρθόπνοια ἐστὶν, ὅταν μὴ δύνωνται ἀναπνεῖν ἀνακείμενοι, ἀλλ' ἄγχωνται καὶ κινδυνεύωσι πνιγῆναι, διὸ καθήμενοι ἢ ἱστάμενοι ἀναπνεύουσι· τοῦτο δὲ γίνεται ἐπὶ ἐμφράξει τοῦ πνεύμονος

καὶ μάλιστα τῶν τραχειῶν ἀρτηριῶν τῶν ἐν αὐτῷ· δεῖ οὖν τοὺς τοιοῦτους ἀπέχεσθαι λουτροῦ· λαμβάνειν δὲ τὴν διὰ καλαμίνθης καὶ τὰ τοιαῦτα τμητικά. Οἶδα δὲ τινὰς θείου ἀπύρου παρέχοντας κεράτια ὀκτὼ μετὰ ῥυτοῦ πίνειν. Περὶ ἄσθματος ς . ^[8]

4 14 (τ) Ἀσθματικοὶ λέγονται οἱ πυκνότερον ἀναπνέοντες καὶ μετὰ ψόφου τινὸς, ὃς ψόφος λέγεται κερχνός· γίνεται δὲ τοῦτο δι' ἔμφραξιν τοῦ πνεύμονος καὶ μάλιστα τῶν τραχειῶν ἀρτηριῶν τῶν ἐν αὐτῷ. ὥς φησιν ὁ συγγραφεὺς ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς διαγνωστικῆς· συμβέβηκε Θεοφίλῳ τῷ ἱατρῷ. Θεραπεύειν δὲ δεῖ ὡς τοὺς ὀρθοπνοϊκοὺς. Περὶ ἀφωνίας ς . ^[6]

4 15 (τ) Ἀφωνία γίνεται ἐν ταῖς ἀποπληξίαις καὶ κάροις καὶ τοῖς τοιοῦτοις, καὶ συνθεραπεύεται τοῖς εἰρημένοις πάθεσι· γίνεται δὲ ἐξαιρέτως διὰ σύντρησιν τοῦ σώματος, ἥτοι τοῦ θώρακος· ἔστι γὰρ ὅτε τις τιτρώσκεται ἐν τῷ πολέμῳ κατὰ τὸν θώρακα καὶ μένει ὀπῇ, κάκειθεν ἐξέρχεται τὸ πνεῦμα καὶ οὐ γίνεται φωνή. ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ τῶν δύο μερῶν τρωθῇ, τοῦ δεξιοῦ καὶ τοῦ ἀριστεροῦ, γίνεται ἄφωνος· εἰ δὲ ἐκ τοῦ ἐνὸς γίνεται ἡμίφωνος, ἔστι δὲ τὸ πάθος ἀνίατον. Περὶ περιπνευμονίας ς . ^[9]

4 16 (τ) Περιπνευμονία ἐστὶ φλεγμονὴ τοῦ πνεύμονος· οἱ δὲ τοιοῦτοι, καὶ πυρέττουσι καὶ δυσπνοοῦσι καὶ κινδυνεύουσι πνιγῆναι· ἐξαιρέτον δὲ σημεῖον ἔχουσι τὸ τὰ μῆλα τοῦ προσώπου ἐρυθρὰ εἶναι· ἔστι δὲ ὀλέθριον τὸ πάθος, οὔτε γὰρ προσενέγκαι βοήθημα δυνατόν, οὐ γὰρ μένει ἐν τῷ κινεῖσθαι τὸ πνεῦμα· δεῖ οὖν τῇ φύσει ταῦτα παραχωρεῖν. Περὶ φθίσεως ς , (ἥτοι φθορᾶ ς) . ^[7]

4 17 (τ) Φθίσις ἐστὶν ἕλκος ἐν τῷ πνεύμονι μετὰ συντήξεως καὶ λεπτύνσεως ὅλου τοῦ σώματος· σημεῖα δὲ ἔχει ἐξαιρέτως μὲν τὸ γρυποῦσθαι τοὺς ὄνυχας αὐτῶν, (τουτέστι τὸ μακροτέρους γίνεσθαι καὶ κυρτοτέρους ὥσπερ ἀετοῦ ἢ γυπός)· ἔστι δὲ καὶ τὸ βήσσειν καὶ ἀνάγειν αἱματῶδες πῦον καὶ ἀφρώδες ἐξ αὐτῆς τῆς οὐσίας τοῦ πνεύμονος διαβιβρωσκομένης· ἔστι δὲ ὅτε βρόγχον ἀνάγουσι σηπόμενον. τοῦτο δὲ ὄνειον γάλα ἢ γυναικεῖον δεῖ τρέφειν καὶ τὰ εὖχυμα, οἷον ὄρχεις ἀλεκτρυόνων, ὠφελεῖ αὐτοὺς τὰ μέγιστα, ἢ ἔσδρα καὶ ἡ θηριακὴ, εἰ ἄρα δύναιντο ὠφεληθῆναι· ἀνίατον γὰρ ἐστὶ τὸ πάθος. Περὶ αἵματος ἀναγωγῆς ς . ^[11]

4 18 (τ) Τὸ αἷμα ἐκ πολλῶν τόπων ἀνάγεται· ἔστι γὰρ ὅτε ἐμεῖται καὶ ἐστὶ τὸ πάθος τοῦ ἥπατος ὀλέθριον· ἔστι δὲ ὅτε καὶ βήττεται καὶ εἰ μὲν ἀφρώδες καὶ λευκὸν εἴη (ἥτοι ξανθὸν) ἐκ τοῦ πνεύμονός ἐστιν· εἰ δὲ μέλαν, ἐκ τοῦ διαφράγματος, καὶ δεῖ ἐπὶ τούτων ἀπέχεσθαι τῶν λουτρῶν παντελῶς καὶ οἴνου, καὶ διδόναι τὸν διὰ κοραλλίου τροχίσκον, ἢ τὸ διὰ χυλοῦ βάτου, ἢ σύμφυτον μετὰ ἀρμενίου βόλου, εἰ δὲ μηδὲν δράσεις, φλεβοτόμησον ἢ σφαιροτόμησον, εἴπερ ἰσχύει. Περὶ πλευρίτιδος ς . ^[5]

4 19 (τ) Πλευρίτις ἐστὶ φλεγμονὴ τοῦ ἔσωθεν ὑπεζωκότος (ὑπείληφότος) τὰς πλευρὰς ὑμένος. σημεῖα δὲ τῆς πλευρίτιδος τὰ λεγόμενα ὑπὸ τῶν δογματικῶν παθογνωμικὰ τέτταρα· βῆξ, δύσπνοια, πυρετὸς ὀξύς, ὀδύνη νυγματώδης· ἔστι δὲ ὀδύνη νυγματώδης, ὡς εἴ τις ψηφίδα ῥίψας ἐν ὕδατι ποιήσῃε κύκλον αἰεὶ μεγεθυνόμενον καὶ φεύγοντα αἰεὶ τὸ κέντρον αὐτοῦ, καὶ δεῖ καταρχὰς μὲν ζεματίοις χρῆσθαι ὑσώπου, γλυκυρίζου καὶ τῶν τοιούτων, ἔξωθεν ἐπὶ τῆς πλευρᾶς πυρίᾳ τε καὶ σακελλισμοῖς· ἔστι δὲ καὶ ὅτε φλεβοτομοῦμεν· προκόπτοντος δὲ τοῦ χρόνου λεπτῶς πάνυ διαιτῶμεν, οἷον πτισάνῃ χρώμενοι. Περὶ ἐμπυημάτων ν . ^[10]

4 20 (τ) Ἐμπύημα λέγεται παρὰ Ἱπποκράτει, ὅταν ἡ πλευρίτις χρονίσασα μὴ διαφορηθῇ, ἀλλ' εἰς πῦον μεταβληθῇ· οἱ τοιοῦτοι βήσσουσι καὶ ἀνάγουσι πῦον δυσώδες· εἰ δὲ βούλει διακρίναι, εἰ πῦον ἐστὶ τὸ ἀναγόμενον, εἴτε φλέγμα, πολλὴν γὰρ ἔχει τὴν ὁμοιότητα, βάλε τοῦτο ἐπὶ ἄνθρακα, καὶ εἰ μὲν δυσώδης ἐστὶν ὁ ἀναγόμενος ἀτμός, πῦον ἐστίν, εἰ δὲ μὴ γε φλέγμα. ταύτην γὰρ τὴν διάκρισιν ὁ Ἱπποκράτης ἐν ἀφορισμοῖς παραδέδωκε· τοὺς δὲ ἐμπύους ἢ ἔσδρα μεγάλως ὠφελεῖ καὶ ὁ χυλὸς τῆς γλυκυρίζης μετὰ χρυσιατικοῦ. Περὶ παθῶν τῆς καρδίας ς . ^[10]

4 21 (τ)

Ἡ καρδία οὔτε φλεγμονήν, οὔτε ἀπόστημα, οὔτε ἔλκος, οὔτε τι τοιοῦτον πάσχει, προλαμβάνει γὰρ ὁ θάνατος, ἐπειδὴ καιριώτατον μόνον ἐστὶν· θερμαίνεται δὲ ἐν τοῖς πυρετοῖς ἡ καρδία, διὸ καὶ τὰ ληξιπύρετα προσάγομεν αὐτῇ καὶ τῇ ἀρτηρίᾳ τῇ μεγάλῃ, τῇ περὶ τὸν στόμαχον, ὅθεν καὶ ἐπὶ τοῦ στομάχου ἐν τοῖς πυρετοῖς τὰ ληξιπύρετα βάλλομεν, ἀπὸ ὠοῦ καὶ ῥοδίνου καὶ χυλοῦ πτισάνης καὶ τῶν τοιούτων. Περὶ ἀνορεξίας ς . ^[5]

5 1 (τ) Ἀνορεξία ἐστὶν, ὅταν τις μὴ ὀρέγηται σιτίων· τοῦτο δὲ γίνεται δι' ἀτονίαν καὶ ἔκλυσιν τοῦ στομάχου καὶ φλεγμονήν, διὸ καὶ στομαχικὰ πάθη καλοῦσι τὰ τοιαῦτα καὶ δεῖ κεχρῆσθαι τῇ διὰ χυλοῦ μήλων τῇ ἀθανασίᾳ καὶ ἔξωθεν ἐπιτιθέναι ἢ τὴν ἱακωβίαν ἢ τὸν ἡλαιον καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ μᾶλλον δὲ [ἢ] καὶ τὰ πύγματα ἀπὸ χαμαιμήλου καὶ τὸ ἀψινθίου· τροφήν δὲ στύφουσιν οἶον ῥοιάς ἢ μῆλα. Περὶ βουλίμου υ . ^[8]

5 2 (τ) Βουλίμος ἐστὶν ἡ παντελής ἀνορεξία ὅταν μηδὲν ἔφίηται τις τροφῆς· γίνεται δὲ οὐκέτι ἐπὶ θερμότητι καὶ ἐκλύσει στομάχου, ἀλλ' ἐπὶ ψύξει καὶ νεκρώσει, καὶ δεῖ τοῖς θερμοῖς ἄγαν χρῆσθαι, οἷον ζιγγίβερι, πέπερι, τῷ διὰ καλαμίνθης, τῇ διὰ τριῶν πεπέρεων, ἔξωθεν δὲ τῇ διὰ δαφνίδων. Περὶ κυνώδους ὀρέξεω ς . ^[6]

5 3 (τ) Κυνώδης ὀρεξίς ἐστὶν, ὅταν ἀμέτρως σιτίων ὀρέγωνται καὶ αἰεὶ ἐσθίωντες, ὥς οἱ κύνες, οὐ χορτάζονται· γίνεται δὲ τοῦτο τὸ πάθος διὰ ψυχρὸν χυμὸν καὶ ὀξῶδη ἐν τῷ στομάχῳ· καὶ δεῖ τρέφοντα τὰ θερμαίνοντα διδόναι οἷον προπόματα, ὑδρόγαλα, ἀπόθερμον, πλακοῦντας καὶ τὸ διὰ τριῶν πεπέρεων καὶ τὰ τοιαῦτα. Περὶ λυγγό ς . ^[6]

5 4 (τ) Λύγξ ἐστὶ σπασμώδης κίνησις τοῦ στομάχου, ὅπερ αἰεὶ πάσχουσι τὰ παιδιά, γίνεται δὲ διὰ πλήρωσιν, διὸ μετὰ τροφήν λυγγῶμεν, ἢ διὰ κένωσιν, ἢ διὰ ξηρότητος δῆξιν, ὅταν τὰ οὔρα καὶ ἡ ὅλη ἔξις δριμεῖα· καὶ δεῖ οὖν καὶ ὑγραίνειν καὶ τρέφειν μάλιστα συνεχῶς. Περὶ ἄσῃ ς . ^[5]

5 5 (τ) Ἄσῃ λέγεται ὅπερ καλοῦσιν οἱ ἰδιῶται βλαρίαν· ὅταν ἀθυμῇ τις καὶ οὐκ οἶδε διὰ τί ἀθυμεῖ· γίνεται δὲ ἐπὶ ἀλυκῷ φλέγματι ἐν τῷ στομάχῳ καὶ δεῖ τοῖς ἐμετικοῖς κενοῦν τὸν χυμὸν οἷον ὀξυμέλιτι ῥοφεῖν καὶ ἐλλεβόρῳ καὶ τὰ εὐχυμα καὶ γλυκέα τρέφειν. Περὶ ἀπεψίας γαστροῦ ς . ^[5]

5 6 (τ) Ἡ ἀπεψία ἢ ἐν γαστρὶ ἢ διὰ ψύξιν γίνεται ἢ διὰ θερμότητα, καὶ εἰ μὲν διὰ ψύξιν, σημεῖον ἔχει τὴν ὀξῶδη ἐρυγὴν καὶ δεῖ θερμὰ ἐδέσματα διδόναι οἷον ὑδρόγαλα, ἀπόθερμον καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ θάλπειν τὰ ὑποχόνδρια συγκαθεύδοντά τινα, ἢ εἰκονίδιον μικρὸν ἐπιθέντα τῇ γαστρὶ δι' ὅλης τῆς νυκτός. οὕτω μὲν ἢ διὰ ψύξιν· ἢ δὲ διὰ θερμότητα σημεῖον ἔχει τὴν καπνώδη καὶ δυσώδη ἐρυγὴν, καὶ δεῖ τοῦναντίον τὰ ψυχρὰ διδόναι, οἷον ῥοσάτον, ὀπώραν καὶ τὰ δύσφθαρτα, οἷον ἄλυκά, χοίρειον κρέας καὶ τὰ τοιαῦτα. Περὶ χολέρας ς . ^[10]

5 7 (τ) Χολέρα ἐστὶν, ὅταν κάτωθεν καὶ ἄνωθεν χολὴ φέρεται· καὶ δεῖ λούειν συνεχῶς τοὺς τοιούτους καὶ εὐχύμοις τρέφειν, οἷον τὰ κεραστικά, τὸ ῥοσάτον καὶ τὰ ὅμοια. Περὶ λειεντερίας ς . ^[3]

5 8 (τ) Λειεντερία ἐστὶν, ὅταν ἅμα τῷ ἐσθίειν κατενέγκῃ τὰ σιτία ἄπεπτα· γίνεται οὖν δι' ἐπιπόλαιον ἔλκωσιν ἐν τῇ γαστρὶ καὶ τοῖς ἐντέροις, ἢ δι' ἄμετρον ψύξιν καὶ κένωσιν· ὅπως οὖν δὲ ἂν γένηται δεῖ ἐμβροχαῖς χρῆσθαι καθ' ὅλων τῶν ὑποχονδρίων τονωτικαῖς οἷον διὰ ψιμυθίου καὶ σχοινίνου, ἔσωθεν δὲ παρέχειν τὴν διὰ χυλοῦ τῶν μήλων. Περὶ δυσεντερίας ς . ^[7]

5 9 (τ) Δυσεντερία λέγεται τὸ ἔλκος τὸ ἐν τοῖς ἐντέροις· σημεῖον δὲ ἔχει τὸ αἱματώδη ξύσματα καταφέρειν· ἔστι δὲ ὅτε ὑμένας τινὰς ἐκ τῶν ἐντέρων σηπομένους καταφέρουσι. ἀλλ' εἰ μὲν ἐν τοῖς λεπτοῖς ἐντέροις ἐστὶν, δοτέον τὴν διὰ χυλοῦ μήλων ἢ ῥοῦ συριακοῦ, ἢ τυριακοῦ, ἢ σαραφίνου ἢ σπαθήτου, ἢ ὀμφακίτου καὶ ἄλικά καὶ ῥοιάς καὶ μῆλα, δεῖ γὰρ συνεχῶς τρέφειν καὶ σχεδὸν δεκάκις τῆς ἡμέρας· κάτωθεν δὲ ἐν μὲν ταῖς ἀρχαῖς χυλὸν ὀρύξης μετὰ ῥοδίνου καὶ στέατος καὶ κηροῦ καὶ γῆς Σαμίας, μετὰ δὲ χρόνον λοιπὸν τοῖς δυσεντερικοῖς τροχίσκοις δεῖ κλύζειν μετὰ χυλοῦ ὀρύξης· οἷον τὸν ἀγῆχρηστον, τὸν κροκῶδη, τὸν Φιλίππου, τὸ διὰ κοραλλίου. εἰ δὲ βούλει δραστικά, ὅταν καὶ νέμῃται τὰ ἔντερα, τὸν Ἀνδρόνιον, τὸν πολυειδῆ,

τὸν Πασίωνος, τὸν Φαυστῖνον. καὶ αὕτη δὲ ἡ θηριακὴ ἐπὶ τῶν τοιούτων θαυμαστῶς ποιεῖ καὶ
κάτωθεν καὶ ἄνωθεν· καὶ ἔξωθεν δεῖ ἐμβροχαῖς καὶ σπόγγοις κεκρῆσθαι ἔχοντες ἀπεζεσμένον
μετ' οἴνου Κίλικος μυρσίνην καὶ βάτον καὶ ἀψίνθιον καὶ πάντων ὁμοίως στυπτικῶν. Περὶ
αἱματηρᾶς δυσεντερίας ς. ^[19]

- 5 10 (τ) Αἱματηρὰ δυσεντερία λέγεται, ὅταν αἷμα καθαρὸν ἢ τὸ κενούμενον, ἢ εἰκὸς πλύματι κρεῶν
νεοσφαγῶν, ἢ τρυγῶδες καὶ μέλαν. ἐπὶ πάντων δὲ τούτων χρηστέον τῷ διὰ κοραλλίων
τροχίσκῳ, ἢ τοῖς διὰ ξυλομάκερος κόκκοις, ἢ καὶ ζέματι ῥέου καὶ ἔξωθεν πάλιν τονωτικὰς
ἐμβροχὰς, τὰς εἰρημένας, δυσεντερίας παραληπτέον ἐπὶ τοῦ ἥπατος, τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ πάσχον
ἐπὶ τῆς αἱματηρᾶς δυσεντερίας. Περὶ αἱμορροΐδω ν. ^[8]
- 5 11 (τ) Αἱμορροΐς ἐστίν, ὅταν ἐκ τοῦ δακτυλίου κενῶται αἷμα, ἀναστομουμένης φλεβὸς, διὰ μηνὸς καὶ
διὰ δύο μηνῶν, ὅπερ οἱ ἰδιῶται καλοῦσιν ἀσκληπίον· οὐ δεῖ δὲ κωλύειν τὸ τοιοῦτον, μάλιστα
γὰρ ὠφελεῖ συμμέτρως κενούμενον καθάπερ τὰ τῶν γυναικῶν καταμήνια. εἰ δὲ πολὺ κενοῦται
ἀπολινῶσαι δεῖ τὸ φλεβίον. Περὶ τεινεσμο ὤ. ^[6]
- 5 12 (τ) Τεινεσμός ἐστι φλεγμονὴ τοῦ ἀπευθυσμένου, ὅπερ λέγουσιν οἱ ἰδιῶται βιασμούς·
ἀπευθυσμένον δὲ ἐστὶ τοῦ παχέος ἐντέρου τὸ ἐγγὺς τοῦ δακτυλίου· συνεχῶς δὲ οὗτοι
διαχωροῦσι καὶ δεῖ ἐπ' αὐτῶν πηγανελαίῳ κλύζειν. Περὶ κωλικῶν διαθέσεω ν. ^[4]
- 5 13 (τ) Κωλικὴ διάθεσις γίνεται, ὅταν φλέγμα ψυχρὸν ἐν τοῖς χιτῶσι τῶν παχέων ἐντέρων σφηνωθῇ
καὶ ποιῇ ὁδύνην σκολοπώδη, ἢ τρυπανώδη, σκολοπώδης δὲ ἐστὶν οἶον ἐμπεπαρμένη ἐν ποδὶ
δίκην σκόλοπος (τουτέστιν ἀκάνθης)· τρυπανώδης δὲ ἐστὶν οἶον τρυπῶντος τοῦ χυμοῦ καὶ
κινουμένου γινομένη. δεῖ δὲ ἐπὶ τῶν τοιούτων πηγανέλαιον μετὰ καστορίου κλύζειν, ἢ τὸν διὰ
κεδρίας τροχίσκον. Περὶ εἰλεο ὤ. ^[8]
- 5 14 (τ) Εἰλεός ἐστίν, ὅταν δι' ἔμφραξιν τῶν ἐντέρων μηκέτι κάτωθεν ἐκκρίνωσι τὸν κόπρον, ἀλλ'
ἐκκρίνωσιν αὐτὴν ἄνωθεν· καλοῦσι δὲ αὐτὴν οἱ ἰδιῶται χόρδαψον. Περὶ στρόφων καὶ
βορβορυγμῶ ν. ^[3]
- 5 15 (τ) Ὅταν ψόφους ἀποτελῶσι τὰ ἔντερα καὶ ὀδυνῶνται βορβορυγμὸς ἢ στρόφος λέγεται· καλεῖ δὲ
αὐτὰ ὁ συγγραφεὺς ἐλκύδρια καὶ κλύδωνα· γίνεται δὲ ἐπὶ παχυτέρῳ πνεύματι καὶ ὑγρῷ. καὶ
τινες παρέχουσι πηγανὸν ἐσθίειν πολὺν, ἄλλοι δὲ οἶνον μετὰ νίτρου καὶ πυρίας τῶν
ὑποχονδρίων· ἔστι δὲ εὐλύτον τὸ πάθος. Περὶ ἐλμίνθω ν. ^[6]
- 5 16 (τ) Τῶν ἐλμίνθων τρία εἰσὶ γένη· αἱ μὲν γὰρ εἰσι μακραὶ καὶ στρογγύλαι καὶ γίνονται ἐν τοῖς
λεπτοῖς ἐντέροις, ὅθεν ἔστιν ὅτε καὶ ἐμοῦνται. αἱ δὲ πλατεῖαι καὶ μακραὶ, καὶ εἰκόσι σπέρματι
κολοκύνθης καὶ γίνονται σχεδὸν ἐν ὅλοις τοῖς ἐντέροις· αἱ δὲ μακραὶ σκωληκώδεις, αἱ
λεγόμεναι ἀσκαρίδες, καὶ γίνονται κάτω ἐν τῷ ἀπευθυσμένῳ· πᾶσαι δὲ συμβαίνουσιν ἐκ
πολλῆς καὶ παχυτέρας τροφῆς, οἶον τυροῦ, γάλακτος, διὸ καὶ τοῖς παιδίοις ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
ἐγγίνονται· ἀναιρεῖ δὲ αὐτὰς ἀψινθίου ἀπόζεμα πινόμενον, ἢ ἄλμη, ἢ μίλτω, διὸ τὰ ἀποζυγοῦ
λεγόμενα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ οὐκ ἔῃ αὐτὰ γενέσθαι. Περὶ προπτώσεως ἀρχο ὤ. ^[12]
- 5 17 (τ) Πρόπτωσις ἀρχοῦ λέγεται, ὅταν ὁμοίως ὁ λεγόμενος σφιγκτήρ, ὁ ἐν τῷ δακτυλίῳ, προκύψῃ
ἔξω, ὠφελεῖ δὲ τούτους ἐπαντλήματα ἀπὸ οἴνου καὶ στυπτηρίας καὶ κίκιδος καὶ πάντων, ὅσα
στύφει. ἥρα δὲ τροχίσκος θαυμαστῶς ὀνήσει. Περὶ ἐξοχάδω ν. ^[5]
- 5 18 (τ) Ἐξοχάδες εἰσὶ τὰ ὑπερσαρκήματα ἐν τῷ δακτυλίῳ καὶ δεῖ τέμνειν αὐτὰ ἢ ἀπολινεῖν. Περὶ
διατρήσεως ἐν τῷ δακτυλίῳ. ^[2]
- 5 19 (τ) Καὶ ἡ διάτρησις ἢ ἐν τῷ δακτυλίῳ δήλη ἐστὶ· σύριγξ γὰρ ἐστὶ φερομένη ἄχρι τοῦ ἐντέρου· καὶ
δεῖ ἢ ἀπολινεῖν αὐτὴν ἢ τέμνειν τῷ δρεπανοειδεῖ λεγομένῳ ὀργάνῳ. Περὶ ἀκουσίου
διαχωρήσεω ς. ^[4]
- 5 20 (τ)

Ἔστιν ὅτε παραλύεται ὁ σφιγκτήρ καὶ οὐκέτι ἐπέχεται ἡ κόπρος ἀλλ' ἀκουσίως φέρεται, ὅπερ ἔφη Γαληνὸς ἐν τῷ πρώτῳ τῆς διαγνωστικῆς παθεῖν τὸν ἀλιέα ἐκείνον ψυγέντα ἐκ τοῦ ὕδατος. δεῖ οὖν θερμαίνειν τὸν τόπον τοῖς θερμοῖς φαρμάκοις καὶ ἀλείμμασι διὰ καστορίου καὶ τῶν ὁμοίων. Περὶ φλεγμονῆς καὶ σκίρρου ἐν τῷ ἥπατι ι . ^[6]

5 21 (τ) Ὁ μὲν σκίρρος τοῦ ἥπατος, ὥς φησι Γαληνὸς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν πρὸς Γλαύκωνα, ἀνιάτός ἐστι· ἡ δὲ φλεγμονὴ σημεῖα μὲν ἔχει τὸ φαίνεσθαι ἐν τῷ δεξιῷ μέρει οὐκ εἰς περιφερῆ καὶ κατασπᾶσθαι τὴν δεξιὰν κλεῖν καὶ τὰ οὖρα δριμύτερα· θεραπεύεται δὲ ζέματι ῥέου καὶ ναρδοσταχύος καὶ κασσίας· ἔξωθεν δὲ τονωτικοῖς καταπλάσμασι καὶ χαλαστικοῖς· οἶον δι' ἀψινθέας καὶ ἄρτου καὶ ἀλωῆς καὶ οἶνου. Περὶ σπληνὸς σκίρρουμένο υ . ^[8]

5 22 (τ) Καὶ τοῦτο σχεδὸν ἀνιάτόν ἐστι τὸ πάθος, μάλιστα ἀποτελεσθέν· ἐν ἀρχῇ δὲ ἐπιδέχεται ἴασιν ζεματίοις φλοίου ῥίζης καππάρεως καὶ τοῖς τοιούτοις· ἔξωθεν δὲ μαλακτικοῖς φαρμάκοις καὶ διαφορητικοῖς· οἶον τῇ κωφῇ, τῇ κιτρίνῃ· πολλὴν δὲ πρὸς σπλῆνα εὐρήσεις ἐν τοῖς δυναμεροῖς ὠφέλειαν καὶ διὰ καυτήρων. Περὶ ὑδέρου υ . ^[6]

5 23 (τ) Τρία εἶδη εἰσὶ τῶν ὑδέρων, ἐν μὲν ὁ λεγόμενος ἀσκήτης, ὅταν ὥσπερ ὄγκω ὄγκῶται, ἐφ' οὗ παρακέντησιν παραλαμβάνομεν· δεύτερος ὁ λεγόμενος τυμπανίας, ὅταν πνεύματος γέμῃ ἡ γαστήρ μᾶλλον, δῆλος δὲ ἐστὶν ἐκ τοῦ κρούειν κατὰ τῆς γαστρός· ὡς τύμπανον γὰρ ἡχεῖ, ὥσπερ ἐκείνῳ ὡς ἀσκός· ἐπὶ τούτου δὲ καὶ οἱ πόδες οἰδοῦσιν· οὐ δεῖ δὲ νομίζειν ὅτι ἐν αὐτῇ τῇ γαστρὶ ἐστὶ τὸ ὕδωρ· ἔξωθεν γὰρ ἐστὶν αὐτὸ μεταξὺ τοῦ λεγομένου περιτοναίου καὶ τῶν ἐντέρων. τρίτον δὲ εἶδος ὁ λεγόμενος ἀνὰ σάρκα, ὅταν ὅλον τὸ σῶμα ὄγκῶται. καλεῖ δὲ τοῦτο Ἴπποκράτης καὶ λευκοφλεγματία ν . γίνονται δὲ πάντες ὕδρωπες ἐπὶ ψύξει τοῦ ἥπατος· οὐκέτι γὰρ δύναται αἷμα γεννῆσαι καθαρὸν, ἀλλ' εἰς πνεῦμα καὶ ὑγρὸν ἀναλύεται ὁ χυμὸς, καὶ σχεδὸν μὲν πάντες ἀνιάτοί εἰσι τελειούμενοι· δυνατόν δὲ ποτε βοηθῆσαι ἀρχομένοις παρέχοντα φάρμακον ὕδραγωγόν, οἶον κόκκον κνίδιον, λεπίδα χαλκοῦ, μὴ ἀθρόως ἀλλὰ κατὰ μέρος, οἶον διὰ δύο ἡμερῶν κενοῦνται δέκα γαστέρας ἢ πέντε, ἐν δὲ ταῖς μέσαις θερμαντικοῖς καὶ τονωτικοῖς τοῦ ἥπατος χρηστέον· τὸ διὰ τριῶν πεπέρεων οἶον τονῶσαι εὐφυῶς, ποιεῖ δὲ καὶ τὸ ῥέον. ἔξωθεν δὲ καταπλαστέον τὸ ἀρτόμελι μετὰ τῶν τονωτικῶν, οἶον ἀψινθέας καὶ ἀλωῆς. Περὶ ἱκτέρου υ . ^[23]

5 24 (τ) Ἴκτερός ἐστὶν, ὅταν ὅλον τὸ σῶμα ἢ ὠχρὸν ἢ μέλαν ἢ ἄλλου τοῦ οἴουοῦν χρώματος γένηται· μᾶλλον δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ βλάπτονται ἐπὶ τῶν τοιούτων. Δύο δὲ εἰσὶν εἶδη ἱκτέρου συνηθῶς γινόμενα, ὁ ὠχρὸς λεγόμενος καὶ ὁ μέλας· γίνονται δὲ ἐπὶ ἐμφράξεως τῆς χοληδόχου κύστεως· καὶ δεῖ ἐπὶ ἀμφοτέρων τοῖς ἐκφρακτικοῖς καὶ ῥυπτικοῖς χρῆσθαι, οἶον τῷ τοῦ χρυσολαχάνου σπέρματι καὶ τῷ διὰ καρπησίας τροχίσκῳ καὶ τῷ διὰ τῶν πικρῶν ἀμυγδαλῶν. Ἔστι δὲ ὅτε καὶ γίνεται ἱκτερος οὐ δι' ἔμφραξιν, ἀλλὰ διὰ θερμασίαν πολλὴν ἐν ὅλῳ τῷ σώματι· ἐκχολουῖται γὰρ τὸ αἷμα ὅλον, καὶ δῆλα τὰ σημεῖα, καὶ γὰρ διψῶσιν οἱ τοιοῦτοι καὶ φλέγονται. ἔστι δὲ ὅτε κριτικὸς ἱκτερος γίνεται ἐπὶ συμφέροντι τῷ ζῳῷ· κρατοῦσα γὰρ ἡ φύσις ἐν ταῖς κρίσεσι διώκει τὴν χολὴν ἐκ τοῦ βάθους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν· καὶ τοῦτό ἐστιν, ὃ φησιν Ἴπποκράτης· ὕβρις ἐπιφανείας βάθους ἄκο· τὰ δὲ σημεῖα τούτου δῆλα· ὅταν γὰρ προηγουμένου πυρετοῦ ἐν τῇ ἀκμῇ ἐπιγένηται ἱκτερος, κριτικὸς ἐστὶν ὁ τοιοῦτος. Περὶ ἐλεφαντιάσεω ς . ^[19]

5 25 (τ) Ἐλέφας λέγεται, ὅπερ ἐστὶ κελεφία· γίνεται δὲ ἐπὶ μελαγχολικῷ χυμῷ σηπομένῳ καὶ διαβιβρώσκοντι τὰ ἄκρα τῶν μορίων· ἔστι δὲ σχεδὸν ἀνιάτον, πλὴν ὠφελεῖ αὐτοὺς κάθαρσις δι' ἐπιθύμου· λοιπὸν δὲ καὶ ἡ θηριακὴ, καὶ καυστήρ κατὰ τοῦ βρέγματος· λέγεται δὲ τὸ πάθος καὶ σατυριασμός. — — — Περὶ λιθιάσεω ς . ^[7]

6 1 (τ)

Λιθιάσις γίνεται εἴτε ἐν νεφροῖς, εἴτε ἐν κύστει ὑπὸ θερμασίας παρὰ φύσιν πολλῆς. οὕτως ὀρώμεν καὶ ἐν τοῖς λέβησι τοῦ θερμοῦ τοῦ ὕδατος λίθοι τήκονται κατασπώμενοι ὑπὸ τῆς ἀμέτρου θερμασίας. Περὶ τριχιάσεως νεφροῦ ὅ . ^[4]

6 2 (τ) Ὅστιν ὅτε τρίχες γίνονται ἐν νεφρῷ δι' ὧν ἐξουροῦνται ὑπὸ τῆς αὐτῆς αἰτίας τοῦ λίθου καὶ θεραπεύονται ὁμοίως· σπάνιον δὲ τὸ πάθος, ὡς φησι Γαληνός. Περὶ διαβήτου ὅ . ^[1]

6 3 (τ) Διαβήτης λέγεται, ὅταν ἅμα πίνωσι καὶ οὐρῶσι συνεχῶς· λέγεται δὲ καὶ εἰς τὰ οὖρα διάρροια καὶ ὕδρος καὶ διψακός, καὶ γίνεται ἐπὶ θερμότητι τῶν νεφρῶν καὶ ἔλκουσιν αἰεὶ τὸ πόμα ἐκ τῆς γαστρὸς καὶ εἰς τὴν δίψαν κινουσι· καὶ δεῖ ψυχροῖς καταπλάσμασι τὰς ψύας καταπλάττειν, οἷον ἀπὸ ρόδων καὶ σμήγματος βάτου. Περὶ ἰσχυρίας ὅ . ^[6]

6 4 (τ) Ἰσχυρία ἐστίν, ὅταν ἐπέχεται τελείως τὸ οὖρον· γίνεται δὲ διὰ λίθον, ἢ διὰ θρόμβωσιν· τοῦτο δὲ γνωρίζομεν ἐκ τοῦ προουρῆσαι αἷμα· ἢ δι' ἔμφραξιν· εἴρηται δὲ τὰ σημεῖα ἀνωτέρω, καὶ τοῦτο δηλὸν ἐκ τῆς προηγησαμένης διαίτης παχυτέρας οὔσης καὶ δεῖ πάλιν τῷ καθετῆρι χρῆσασθαι. Περὶ στραγγουρίας ὅ . ^[6]

6 5 (τ) Στραγγουρία ἐστίν, ὅταν συνεχῶς κατὰ στράγγα οὐρῶσι· γίνεται δὲ ἢ διὰ τὴν δριμύτητα τοῦ φερομένου οὔρου, ὅτε δεῖ συνεχῶς λούειν καὶ τρέφειν εὖχυμα, ἢ διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς κύστεως, μὴ δυναμένης κατέχειν, καὶ γίνεται διὰ ψύξιν καὶ δεῖ θερμᾶναι. Περὶ δυσουρίας ὅ . ^[5]

6 6 (τ) Δυσουρία ἐστίν, ὅταν μετ' ὀδύνης ἢ δυσχερῶς οὐρῶσιν, οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ πάλιν κατ' ὀλίγον οὐροῦσι· καὶ εἰ μὲν μετ' ὀδύνης οὐροῦσιν, ἔλκος ἐστίν ἐν τῇ κύστει, ὅθεν καὶ πῦον οὐροῦσι· καὶ δεῖ εὖχυμον δίαιταν αὐτοῖς ἐπιδιδόναι, τὰ γὰρ δριμέα ἢ ἄλυκα ἀναξέουσι τὸ ἔλκος· ὠφελεῖ δὲ αὐτοὺς καὶ ὁ διὰ φυσαλλίδων τροχίσκος μετὰ γάλακτος διὰ τοῦ καυλοῦ ἐνιέμενος· οὕτω μὲν εἰ μετ' ὀδύνης οὐροῦσιν· εἰ δὲ δυσχερῶς, καὶ μόλις, καὶ βραδέως, ἀσθενεία ἐστὶ τῆς κύστεως καὶ δεῖ ἀποθλίβειν τὸ ὑπογάστριον ταῖς χερσὶ καὶ βοηθεῖν τῇ ἐκκρίσει, καὶ συνεχῶς οὔρειν ἐπὶ αὐτῶν· προθυμότεροι γὰρ γινόμεθα πρὸς οὔρησιν ὀρῶντες ἄλλους οὐροῦντας. Περὶ ἀκουσίου οὐρήσεως ὅ . ^[12]

6 7 (τ) Ἀκούσιος οὔρησις ἐστίν, ὅταν μὴ δυνώμεθα κατέχειν τὸ οὖρον ἀλλὰ καὶ μὴ θέλοντες οὐρῶμεν· γίνεται δὲ οὕτω διὰ παράλυσιν μυὸς ἐν τῇ οὐρήθρᾳ καὶ δεῖ τοῖς πρὸς παράλυσιν βοηθήμασι χρῆσθαι, τουτέστι θερμοῖς. Περὶ γονορροίας ὅ . ^[4]

6 8 (τ) Γονορροία ἐστίν ἀκούσιος καὶ ἀπροαίρετος ἔκκρισις τοῦ σπέρματος, ὅταν ἄνευ ἐρωτικῆς φαντασίας καὶ ἄνευ ἡδονῆς ἐκκρίνηται αὐτὸ, γίνεται δὲ τοῦτο ἢ ἐπιληψίαις καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις σπασμοῖς, διὰ τὴν τάσιν συνθλιβομένου τοῦ σπέρματος· γίνεται δὲ καὶ διὰ ψύξιν καὶ ἀσθένειαν τῆς καθεκτικῆς τῶν σπερματικῶν ἀγγείων δυνάμεως καὶ δεῖ πάλιν θερμᾶναι. Περὶ πριαπισμοῦ ὅ . ^[7]

6 9 (τ) Πριαπισμός ἐστίν, ὅταν ἐκτείνηται συνεχῶς τὸ αἰδοῖον, ἡμῶν μὴ θελόντων, καὶ λέγεται πριαπισμός ἢ νόσος ἀπὸ τοῦ Πριάπου, οὗτος γὰρ μέγα εἶχε τὸ αἰδοῖον· γίνεται δὲ διὰ φουσῶδες πνεῦμα· καὶ δεῖ γυμνάσια ἐπιτάττειν καὶ θερμὴν δίαιταν οἷον ὑδρόγαλα καὶ προπόματα θερμαίνοντα καὶ πρὸς τὰς ψύας καταπλάσματα θερμὰ ἐρίοις καὶ τοῖς τοιούτοις. Περὶ βουβωνοκίλης ὅ . ^[7]

6 10 (τ) Βουβωνοκίλη ἐστίν, ὅταν ἀραιωθέντος τοῦ περιτοναίου περὶ τὸν βουβῶνα ἢ ῥαγέντος κατέλθῃ ἄχρι βουβῶνος τὸ ἔντερον, καὶ θεραπεύεται εἰ μὲν ὀλίγη ἐστὶν ἡ ἀραίωσις διὰ φαρμάκου στυπτικοῦ καὶ ξηραντικοῦ οἷον τῆς βαρβάρας, ἢ τῆς δι' ἰτεῶν καὶ ἐπιδεσμοῦ τοῦ λεγομένου δελτωτοῦ· τινὲς δὲ καλοῦσι τὸν ἐπιδεσμὸν τοῦτον μελίγαλα. εἰ δὲ πολλή ἐστὶν ἡ ἀραίωσις διὰ καύσεως. Περὶ ἐντεροκίλης ὅ . ^[7]

6 11 (τ)

- Ἐντεροκήλη ἐστίν, ὅταν ἐπὶ πολὺ ῥαγέντος ἢ ἀραιωθέντος ἐκείνου τοῦ τόπου κατέλθῃ εἰς αὐτὸ τὸ ὁσχέον τὸ ἔντερον· ἄνευ δὲ χειρουργίας οὐκ ἐπιδέχεται ἴασιν. Περὶ ὑγροκήλης ς . ^[1]
- 6 12 (τ) Ὑγροκήλη ἐστίν, ὅταν ἐν τῷ ὁσχέῳ ὕδωρ πολὺ ἀθροισθῇ· ἡ δὲ σημείωσις αὕτη· ἐπὶ μὲν τῶν ἐντεροκηλῶν δυνάμεθα ἀνασπάσαι τὸ ἔντερον· ἐπὶ δὲ τῶν ὑγροκηλικῶν οὐ δυνάμεθα τὸ ὕδωρ ἀνασπάσαι. Θεραπεύεται δὲ καὶ τοῦτο διὰ χειρουργίας. Περὶ πνευματοκήλης ς . ^[5]
- 6 13 (τ) Πνευματοκήλη γίνεται μάλιστα ἐπὶ παιδίων καὶ θεραπεύεται διὰ φαρμάκων ξηραντικῶν, οἷον τῆς Ἀθηνᾶς ἢ βαρβάρας. Περὶ κισσοκήλης ς . ^[3]
- 6 14 (τ) Κισσοκήλη ἐστίν, ὅταν φλεβίον ἐν τῷ ὁσχέῳ ἀνευρυνθῇ περιέχον μελάντερον αἷμα ὥσπερ ὁ κυρίως κισσός. Θεραπεύεται δὲ διὰ χειρουργίας. Περὶ σαρκοκήλης ς . ^[3]
- 6 15 (τ) Σαρκοκήλη ἐστίν, ὅταν αὐτὸς ὁ ὁσχέος ἐξ ἐπὶ ῥοῆς αἵματος ὑπερπαχυνθῇ καὶ ἀπολιθωθῇ, ὥσπερ πῶρος. ἔστι δὲ τὸ πάθος ἀνίατον· ὁμοίως καὶ ἡ στεατοκήλη, ὥσπερ τὰ στεατώματά ἐστι· ῥηθήσεται δὲ τί ἐστὶ στεάτωμα ὕστερον. Περὶ ἐποχῆς ἐμμήνων ν . ^[1]
- 6 16 (τ) Ἐποχὴ ἐμμήνων ἐστίν, ὅταν μὴ κενοῖ ἡ γυνὴ τὰ καταμήνια, ὥσπερ εἰώθασιν, οἷον δι' ἔμφραξιν μυδὸς τοῦ στομίου, ἢ στρέβλωσιν τοῦ τραχήλου τῆς μήτρας καὶ δεῖ ἐπιτρέπειν τῇ ἱατρῇ σημειοῦσθαι καὶ λοιπὸν ζεμάτια ἐπιτάττειν ἀπὸ κασίας καὶ ναρδοστάχυος καὶ πάντων θερμαντικῶν καὶ σικύας παρέχειν εἰς τοὺς βουβῶνας καὶ τὸ ὑπογάστριον. Περὶ γυναικείου ῥοῦ . ^[7]
- 6 17 (τ) Γυναικεῖος ῥοῦς λέγεται, ὅταν πλεόν τῶν συνηθῶν κενῶνται τὰ καταμήνια καὶ ὕδαρες ᾗ τὸ αἷμα, τὸ κενούμενον. καὶ δεῖ παχυτέραν τροφὴν ἐπιτάσσειν οἷον ἵτριον καὶ ἀλυκὰ καὶ χοίρειον κρέας καὶ σικύας τιθέναι κατὰ τῶν μαζῶν καὶ κλύσματα ποιεῖν στυπτικά οἷον διὰ βάτου καὶ μυρσίνης καὶ οἴνου Κιλικίου. Περὶ ὑστέρας πνιγᾶδο ς . ^[6]
- 6 18 (τ) Ὑστερική πνίξ ἐστίν, ὅταν ἐξαίφνης πεσοῦσα ἡ γυνὴ μὴ ἀναπνέῃ, ἀλλὰ νομίζεται νεκρά· γίνεται δὲ ἐπὶ ἐποχῇ ἐμμήνων, ἢ δι' ἔρωτα, ἢ δι' ἐποχὴν σπέρματος. ἔστι γὰρ ὅτε γυνὴ σώφρων τοῦ ἀνδρὸς ἀπόντος, ἢ παρθενεύουσα, ἢ χήρα μὴ συνερχομένη ἀνδρὶ συνάγει σπέρμα καὶ ὑπομένει τὸ τοιοῦτον πάθος· καὶ δεῖ ἐπὶ τούτων τὰ ἄκρα τρίβειν (ἥτοι χεῖρας καὶ πόδας) καὶ τὸν στόμαχον θερμαίνειν· πάσχει δὲ καὶ ἀνὴρ τοιούτῳ πάθει, ὅταν μὴ κεχρῆται ἀφροδισίοις ἐπὶ πολὺν χρόνον. Περὶ κίσσης ς . ^[9]
- 6 19 (τ) Κίσσα λέγεται, ὅταν ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἡ γυνὴ περὶ τὸν δεύτερον ἢ τρίτον μῆνα ὀρέγηται ἀτόπων τινῶν, οἷον ὄστρακα, ἢ λίθους, ἢ κάρβωνας. οὐ δεῖ δὲ πρὸς τοῦτο τὸ πάθος ἰατρεῦειν τι, παύεται γὰρ ταχέως τοῦ χρόνου προκόπτοντος· γίνεται δὲ ἀπὸ τῶν μοχθηρῶν ἀτμῶν τῆς μήτρας φερομένων ἐπὶ τὸν στόμαχον. Περὶ ἀναδρομῆς ς . ^[6]
- 6 20 (τ) Ἀναδρομὴ ἐστίν, ὅταν ἀπὸ θυμοῦ, ἢ λύπης, ἢ ξηρότητος ἀνασπασθῇ καὶ πνίγῃ τὴν γυναῖκα. καὶ δεῖ ἐπὶ τοῦτο δεσμεῖν τὴν γυναῖκα κατὰ πόδας καὶ καταντλεῖν καὶ σικύαν παρέχειν εἰς τοὺς βουβῶνας, καὶ ἄνωθεν μὲν τὰ δυσώδη πρὸς τὴν ῥῖνα προσφέρειν, οἷον λύχνον ἀπεσβεσμένον· κάτωθεν δὲ τὰ εὐώδη θυμιᾶν, οἷον στύρακα καὶ τὰ τοιαῦτα· ἵνα προκαλεσώμεθα ἐπὶ τὰ κάτω τὴν μήτραν· χαίρει γὰρ αὕτη ἐν τοῖς εὐοσμοῖς. Περὶ ἀτρήτω ν . ^[5]
- 6 21 (τ) Ἄτρητοι γυναῖκες λέγονται αἱ μὴ ἔχουσαι τετρημένον τὸ αἰδοῖον ἐκ γενετῆς. καὶ ταύτας τιτρώσκουσιν αἱ ἱατρίαι. Περὶ προπτώσεως μήτρας ς . ^[3]
- 6 22 (τ) Πολλάκις δὲ ἐν τῷ τίκτειν ἀπὸ βίας προκύπτει ἡ μήτρα καὶ μένει οὕτως καὶ δεῖ στυπτικοῖς ἀντλήμασι χρῆσθαι οἷον τῷ ἥρᾳ τροχίσκῳ ἀναλυομένῳ εἰς σπαθήτην ἢ τυριακὸν οἶνον. Περὶ μύλης ς . ^[4]
- 6 23 (τ)

Μύλη ἐστὶν, ὅταν γυνὴ νομίζῃ ἐν γαστρὶ ἔχειν καὶ μετὰ χρόνον τινὰ τέκῃ ἀδιάπλαστον σάρκα.
— — — Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἐκάστου μορίου παθῶν συντόμως εἴρηται· περὶ δὲ τῶν κοινῶς συμβαινόντων ἤδη λεκτέον. — — — Περὶ φλεγμονῆς . ^[7]

- 7 1 (τ) Ἀρχώμεθα τοίνυν ἀπὸ φλεγμονῆς. Φλεγμονή ἐστὶν ὄγκος σκληρὸς, ἐρυθρὸς, μετ' ὀδύνης· γίνεται ἐξ αἵματος καὶ δεῖ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀποκρουστικοῖς χρήσασθαι, οἷον τῇ ἱακωβίᾳ ἢ πύγματι οἴνου. τελευταῖον δὲ ὅταν μηκέτι ρευματίζεται τὸ μόριον διαφορητικοῖς, οἷον τῇ δι' ἁλῶν, τῇ κιτρίνῃ· δεῖ δὲ πρῶτον φλεβοτομεῖν, εἴ γε ἄρα δύναται τὸ σῶμα. Περὶ ἐρυσιπέλατος . ^[7]
- 7 2 (τ) Ἐρυσίπελάς ἐστι μετ' ὀδύνης ὄγκος ξανθότερος φλεγμονῆς· γίνεται δὲ ἐπὶ αἵματι ξανθοχολικωτέρῳ· θεραπεύεται δὲ ὥσπερ ἡ φλεγμονή. Περὶ ἔρπητος . ^[3]
- 7 3 (τ) Ἑρπης ἐστὶν ὄγκος θερμὸς ὠχρότερος, καὶ γίνεται ἀπὸ χολῆς, καὶ ἔχει διαφορὰς δύο, ὡς εἴρηται ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ πρὸς Γλαύκωνα. ὁ μὲν γὰρ λέγεται κεγχρίας, ἐπειδὴ ἔχει ψυδράκια μικρὰ ὥσπερ κέγχρος, ὁ δὲ δεύτερος ἐσθιόμενος, ἐπειδὴ τρώγει καὶ νέμεται τὴν σάρκα. θεραπεύεται δὲ διὰ χυλοῦ στρυχνοῦ καὶ κοριάνδρου, ὄξους τε καὶ τῶν πρὸς νομὴν ἐπιτηδείων. Περὶ σκίρρου . ^[5]
- 7 4 (τ) Σκίρρος ἐστὶν ὄγκος σκληρὸς μέλας ἄνευ ὀδύνης, γίνεται δὲ ἐπὶ μελαγχολικῷ χυμῷ· ὅταν δὲ γένηται ἐν τῷ τραχήλῳ λέγεται χοιράς. θεραπεύεται διὰ χειρουργίας καὶ καύσεως, ἢ διὰ τῶν μαλακτικῶν φαρμάκων· οἷόν ἐστιν ἡ κωφή καὶ τὸ κίτρινον. Περὶ οἰδήματος . ^[5]
- 7 5 (τ) Οἰδημά ἐστιν ὄγκος ἀνώδυνος, ὅταν πῆξις ἐν αὐτῷ τὸν δάκτυλον κοιλαίνεται καὶ πάλιν μετὰ ὥραν καθίσταται· γίνεται δὲ ἀπὸ φλέγματος καὶ καλοῦσιν αὐτό τινες φύγεθλον· θεραπεύεται δὲ ἐὰν σπόγγον βρέξαντες εἰς θαλάσσιον ὕδωρ, ἢ ὄξος, ἢ στακτὴν ἐπιθῶμεν καὶ ἐπιδήσαντες σφίγξωμεν, ὡς εἴρηται ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν πρὸς Γλαύκωνα. Περὶ ἀποστήματος . ^[7]
- 7 6 (τ) Ἀπόστημα ἐστὶν, ὅταν ἡ φλεγμονὴ εἰς πῦον μεταβληθῇ καὶ ὀδύνῃν σφοδρὰν ἔχῃ καὶ σφυγματώδη· δεῖ οὖν λούειν καὶ καταπλάττειν τῷ διὰ δύο σπερμάτων, ἢ τῷ διαφορητικῷ χρήσασθαι καὶ χειρουργῆσαι· ὅταν δὲ χειρουργηθῇ τὸ ἀπόστημα ἐν κόλπῳ μένει καὶ δεῖ μελικράτῳ κλύζειν διὰ τοῦ τραυματικοῦ φυσωρίου καὶ παρακολλητικῷ χρῆσθαι φαρμάκῳ, οἷον τῷ διὰ δικτάμνου, ἢ τῇ δι' ἰτεῶν. Περὶ ἄνθρακος . ^[5]
- 7 7 (τ) Ἄνθραξ ἐστὶν, ὅταν αἷμα μέλαν καὶ θερμὸν ἐπιρρέυσαν καύσῃ τὸ μόριον καὶ ἐσχάραν ποιήσῃ καὶ δεῖ καὶ τοῦτο ὡς ψιλὸν ἔλκος θεραπεύειν. Περὶ δοθίων . ^[3]
- 7 8 (τ) Δοθίων ἐστὶ φῦμα ἀπὸ αἵματος θερμότερου γινόμενον, μάλιστα παιδίῳ· γίνεται δὲ εἰς τὰ σφαιρώματα· τινὲς δὲ καλοῦσιν αὐτὸ μελανθράκην. θεραπεύεται δὲ διὰ ψιλοῦ καταπλάσματος καὶ φαρμάκου. Περὶ βουβῶνος . ^[4]
- 7 9 (τ) Βουβὼν ἐστὶ φλεγμονὴ τῶν ἀδένων. μάλιστα δὲ γίνεται ἐν τοῖς μηροῖς καὶ μασχάλαις καὶ τραχήλῳ. θεραπεύεται δὲ ὥσπερ ἡ φλεγμονή· ἔστι δὲ ὅτε καὶ εἰς ἀπόστασιν μεταβάλλει. Περὶ ἀρθρίτιδος , ποδάγρας καὶ ἰσχιάδος . ^[4]
- 7 10 (τ) Ἀρθρίτις γίνεται, ὅταν φλέγμα μυζῶδες, ἢ χολὴ ἐπιρρέυσῃ ἐν τοῖς συνδεσμοῖς τῶν ἄρθρων, καὶ εἰ μὲν εἰς ὅλα τὰ ἄρθρα γένηται λέγεται ἀρθρίτις· εἰ δὲ εἰς τοὺς πόδας, λέγεται ποδάγρα· εἰ δὲ εἰς τὴν κοτύλην, λέγεται ἰσχιάς· δεῖ δὲ καθαίρειν τοὺς τοιούτους πολλάκις καὶ κεχρῆσθαι τοῖς ἐμφερομένοις ἐν τοῖς δυναμεροῖς βοηθήμασι. Περὶ στεατώματος . ^[5]
- 7 11 (τ) Στεάτωμά ἐστὶν ὄγκος σκληρὸς στρογγύλος περιέχων ὑγρὸν παχὺ, ὡς ἡ ζύμη, ἢ ὑγρότερον· θεραπεύεται δὲ διὰ χειρουργίας· ἄλλως γὰρ διαφορῆσαι δύσκολον. Περὶ ἀθηρώματος . ^[3]
- 7 12 (τ) Ἀθήρωμά ἐστὶν ὄγκος στρογγύλος μαλακώτερος τοῦ στεατώματος, περιέχων ὁμοίως ὑγρὸν, ὅπερ ἀθήρωμα λεγόμενος καὶ οὕτως διὰ χειρουργίας θεραπεύεται. Περὶ μελικηρίδος . ^[3]

- 7 13 (τ) Μελικηρίς ἐστὶν ὄγκος ἔχων πολλὰς τρύπας, ἐξ ὧν ἀπορρέει ὑγρὸν ἐοικὸς μέλιτι, ὅθεν λέγεται μελικηρίς· τινὲς δὲ αὐτὴν λέγουσι καμηλάνθρακα. Περὶ ἀκροχορδόνω ν . ^[3]
- 7 14 (τ) Ἀκροχόρδων ἐστὶ μῆκος ὄγκου ἐοικὸς τῷ πέρατι τῆς χορδῆς· εἰ δὲ σκληρότερός ἐστι, λέγεται ἥλος· γίνεται δὲ ἀπὸ παχυτέρου χυμοῦ περὶ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας καὶ τινες τέμνουσιν αὐτάς, ἣ καίουσι ψυχρῷ καυτῇρι. Περὶ λέπρα ς . ^[1]
- 7 15 (τ) Λέπρα γίνεται ἐπὶ χυμῷ διαβρωτικῷ, ὅθεν καὶ λεπίδες ἀποπίπτουσιν· ἔστι δὲ τὸ πάθος, εἰ κατακρατήση, ἀνίατον. Περὶ μυρμηκία ς . ^[3]
- 7 16 (τ) Ἡ μυρμηκία σκληρότατος ὄγκος ἐστὶ σχεδὸν μὴ δεόμενος θεραπείας· ὡς ἐπίπαν ἔχει δὲ καὶ τρίχας μικράς. Περὶ λιχῆνο ς . ^[2]
- 7 17 (τ) Ὁ λιχὴν γίνεται ἐπὶ θερμῷ καὶ σεσηπότι αἵματι. Θεραπεύεται δὲ τινὶ τῶν ἐπιτηδείων καταχριόμενος. Περὶ ψώρα ς . ^[2]
- 7 18 (τ) Ἡ ψώρα γίνεται ἐπὶ φλέγματι ἀλμυρῷ καὶ σεσηπότι· καὶ δεῖ τούτους καθαίρειν καὶ συγχρίειν τοῖς ψωρικοῖς ἐπιχρίσμασιν. Περὶ ἀλφῶ ν . ^[3]
- 7 19 (τ) Οἱ ἀλφοὶ δύο διαφορὰς ἔχουσιν, ὁ μὲν γάρ ἐστι λευκός, καὶ γίνεται ἀπὸ φλέγματος, οἱ δὲ μέλανες, καὶ γίνονται ἀπὸ μελαγχολικοῦ χυμοῦ. καὶ γέγραπται περὶ αὐτῶν βοηθήματα ἐν τοῖς δυναμεροῖς. Περὶ ἀλωπεκίας καὶ ὀφίασεω ς . ^[4]
- 7 20 (τ) Ἀλωπεκία ἐστίν, ὅταν αἱ τρίχες ἀποπίπτωσι τῆς κεφαλῆς, διὰ χυμὸν δριμύν καὶ διαβρωτικὸν κόπτοντα τὰς ρίζας αὐτῶν. διαφέρει δὲ ἡ ὀφίασις τῷ σχήματι· ἡ γὰρ ὀφίασις σκολιωτέρα ἐστὶν ὥσπερ οἱ ὄφεις· εἴρηται δὲ περὶ τούτων καὶ τῶν ἄλλων σχεδὸν ἀπάντων τῷ Γαληνῷ ἐν τῷ κατὰ τόπους. Περὶ κίρσο ὅ . ^[6]
- 7 21 (τ) Κίρσος ἐστίν, ὅταν φλεβίον ἐν τῷ ποδὶ ἢ ἐν τῷ μηρῷ εὐρυνθῇ καὶ πληρωθῇ αἵματος παχυτέρου καὶ μελαγχολικωτέρου· ἐπὶ τούτου χρώμεθα τῇ κίρσοτομίᾳ. Περὶ νύγματο ς , (ἥτοι νευροτρότω υ . ^[3]
- 7 22 (τ) Νύγμα λέγεται τὸ ἔλκος τὸ ἐν τῷ νεύρῳ, ὅταν μὴ δι' ὅλου τμηθῇ τὸ νεῦρον ἀλλ' ὑπὸ γραφίου ἢ τοιούτου τινὸς νυγῆ· καὶ δεῖ τοῖς λεπτοτέροις φαρμάκοις χρῆσασθαι, οἷον τῇ τραγακάνθῃ, τῷ εὐφορβίῳ, καὶ μὴ λούειν μηδὲ ἄπτεσθαι ὕδατος, ἀλλ' ἐλαίῳ χλιαρῷ καταντλεῖν, ὡς Γαληνὸς ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς κατὰ γένους, ἐκεῖ γὰρ θαυμαστῶς περιοδεύει τοὺς νευροτρότους. Περὶ σπάσματος καὶ ῥήγματο ς . ^[7]
- 7 23 (τ) Σπασμός ἐστίν, ὅπερ καλοῦσιν οἱ ἰδιῶται τζίρμα, διαίρεσις ἐν βάθει τῶν ἰνῶν τοῦ μυός· ῥήγμα δὲ διαίρεσις ἐν βάθει τῶν σαρκωδῶν μορίων τῶν μυῶν, ὅπερ λέγεται θλάσμα· φέρεται δὲ πρὸς ταῦτα βοηθήματα ἐν τοῖς δυναμεροῖς. Περὶ κατάγματο ς . ^[5]
- 7 24 (τ) Κάταγμά ἐστι τοῦ ὀστέου ἢ διαίρεσις καὶ δεῖ τάσει καὶ ἀντιτάσει χρῆσθαι καὶ διαπλάσει καὶ ἐπιδέσει, ὡς εἴρηται ἐν τῷ περὶ ἀγμῶν καὶ ἄρθρων. Περὶ ἐκβυρσώματο ς . ^[3]
- 7 25 (τ) Ἐκβύρσωμα λέγεται, ὅταν κατάγματος γενομένου καὶ φανέντος τοῦ ὀστοῦ τὸ δέρμα διαιρεθῇ καὶ ἐξέλθῃ μέρος τοῦ ὀστοῦ. Θεραπεύεται δὲ ὥσπερ τὰ κατάγματα ἐπιμελείᾳ τοῦ ἔλκους. Περὶ ἐξάρθρωματος καὶ παραρθρήματο ς . ^[4]
- 7 26 (τ) Ἐξάρθρωμα λέγεται, ὅταν τὰ ἡρμοσμένα ὀστᾶ παρακινηθῇ, οἷον πῆχυς ἐκ τοῦ βραχίονος· εἰ δὲ ἐπ' ὀλίγον μεταστῇ, λέγεται παράρθρωμα. Θεραπεύεται δὲ ἀμφοτέρω ὡς τὰ κατάγματα. — — — Ταῦτά μοι, θαυμάσιε, γέγραπται ἥδη ἀναμνήσεως ἕνεκεν συντόμου ἅμα καὶ διὰ σαφῶν λέξεων· τοῖς γὰρ ἐπίστασθαι σπουδαίοις ὀλίγον μέλει τῶν ὀνομάτων, ὅσον ἐπείγονται πρὸς τὰ πράγματα· ἐν οἷς σὺν Θεῷ τὸ ΤΕΛΟΣ. ^[10]